

En liga for sig

Med Socialpædagerne
som ligasponsor giver
Lykkelige børn med
udviklingshæmning
nye muligheder for
at spille håndbold

Socialpsykiatrien
skriger på et løft

SIDE 4

Liv til drømmene
– handicappede i job

SIDE 6

9/2018 · UGE 26

75. ÅRGANG

ISSN 0105-5399

AnsvarshavendeForbundsformand
Benny Andersen**Redaktion**Jens Nielsen (redaktør), jni@sl.dk
Klaus Lange, kal@sl.dk
Tina Løvbohm Petersen, tln@sl.dk
Malene Dreyer, mad@sl.dk
Kit Lindhardt, klt@sl.dk
Lea Holtze, lhe@sl.dk
Steven Leweson (layout), stl@sl.dk

Læserindlæg, artikler og anmeldelser er ikke nødvendigvis udtryk for redaktionens eller organisationens mening. Redaktionen påtager sig intet ansvar for uopfordret indsendt stof.

Alle artikler fra Socialpædagogen tilbage til 1999 kan findes på socialpaedagogen.sl.dk/fagblad

Adresse

Socialpædagogen
Brolæggerstræde 9
1211 København K
Tlf. 7248 6000. Fax 7248 6001
Åbningstid: mandag-onsdag 9-15,
torsdag 9-17, fredag 9-13
nyhedsrum@sl.dk
socialpaedagogen.sl.dk

Læserbreve og kronikker

Socialpædagogen er forpligtet til at optage læserbreve fra medlemmer. De må højst fylde 2.000 anslag. Læserbreve med injurierende indhold kan afvises. Kronikker bringes efter en redaktionel vurdering og må højst fylde 8.000 anslag. Læserbreve og kronikker, der bringes i bladet, offentliggøres også på internettet. Indlæg sendes til nyhedsrum@sl.dk

Annoncer

Sendes til annoncer@sl.dk
Se priser, formater, deadlines osv. på socialpaedagogen.sl.dk

Kommende deadlines

Deadline for læserbreve og stillingsannoncer til 10/2018, der udkommer i uge 31, er mandag den 23. juli kl. 12.
For tekstsideannoncer er deadline til 10/2018 mandag den 23. juli.

Redaktionen af 9/2018 er afsluttet den 15.6.2018

Abonnement

Abonnementspris 2018:
840,00 kr. inkl. moms (17 numre)
Løssalg: 50,00 kr. + porto

Oplag

45.049 i perioden
1.7.16-30.6.17

Produktion

KLS Pureprint A/S

Forsidefoto

Tao Lytzen

Medlem af:

DANSKE MEDIER

KOMMENTAR

Vi skal fortælle vidt og bredt om alle de mange super kompetente socialpædagoger – ledere og medarbejdere – der arbejder med udsatte børn og unge

Husk også at dele de gode historier

Af Verne Pedersen
Forbunds næstformand

FOTO: RICKY JOHN MOLLOY

Det vælter frem med uhyggelige historier, efter at DR for nyligt bragte en dokumentar om en ung anbragt, som stak en købmand ihjel i Nordjylland. Det er historier om manglende faglighed, blandede målgrupper til meget brede tilbud – og derudover svindel med de penge, som kommunerne betaler for, at børnene kan få de rette tilbud. I denne omgang handler det om det private opholdssted Gården – et behandlingssted for unge med psykosociale problematikker – som er en del af koncernen Hjorthøjgård.

Det er bare desværre ikke første gang, vi hører om ringe tilbud til udsatte børn og unge. Det er ubegribeligt, at vi igen skal høre og læse om tilbud, som på ingen måder lever op til vores socialpædagogiske standarder. Og det er ufatteligt, at der tilsyneladende er foregået overgrebslignende forhold på det sted, hvor de anbragte børn burde kunne føle sig trygge. For det er deres hjem. Det er der, kommunen har valgt at placere dem, da de ikke længere kunne være hos deres familier.

Derfor ligger der selvfølgelig også et ekstraordinært ansvar hos dem, der anbringer. Der skal være tryk, stabilitet og kontinuitet for barnet. Og der skal være solid viden og faglighed – og en stor portion etik og moral på anbringelsesstedet. For ellers er der sådan set ikke nødvendigvis nogen grund til at fjerne børnene.

Når historierne så yderligere viser, at reaktionerne fra både tilsyn og anbringende kommune slet, slet ikke har været tilstrækkelige, når de opdager, hvad der er foregået – ja, så bliver man faktisk vred. Ingen børn og unge må lide overlast på denne måde, og i særdeleshed ikke når de er fjernet hjemmefra for at blive passet på.

Det skal der sættes en stopper for, og det arbejder Socialpædagogerne intenst på. For denne slags sager har mange ofre. Først og fremmest børnene. Men også forældrene. Samtidig rammer det også alle de 11.000 børn, der er anbragt uden for hjemmet. For det er sådan set deres hjem, vi taler om, når den slags skandalehistorier ruller over skærmen.

Derfor har vi også et særligt ansvar. Vi skal fortælle vidt og bredt om alle de mange super kompetente socialpædagoger – ledere og medarbejdere – der arbejder med udsatte børn og unge. Vi skal fortælle om de mange højt specialiserede tilbud, der findes rundt i landet, og så skal vi fortælle alle de succeshistorier, der heldigvis også findes. De steder, hvor børnene er blevet grundigt visiteret af kommunen og anbragt på et målrettet tilbud med de rette fagligheder og kompetencer – og hvor det lykkes at give præcis den specialiserede hjælp, der er brug for til netop det barn.

Så husk: Hver gang vi hører om de dårlige tilbud, så fortæl om de gode steder. Det samme burde sådan set også gælde i pressen.

INDHOLD

FOTO: TAO LYTZEN

04 MEDLEMSUNDERSØGELSE

Socialpsykiatrien trænger til et løft. Det viser ny undersøgelse fra Socialpædagogerne, hvor medlemmer ansat inden for området bl.a. giver udtryk for, at de oplever, at borgernes problemstillinger er blevet mere komplekse, at de ofte udskrives for tidligt – og at der er et stort behov for øget specialisering

06 BESKÆFTIGELSE

Beskæftigelsen for mennesker med handicap står i stampe, og nu foreslår Socialpædagogerne et projekt, der skal afsøge, hvordan man laver det rigtige jobmatch. Det kræver løsninger, der er tilpasset den enkelte, påpeger både forbundet og en ekspert. Det har de allerede luret hos Aalborg Aktiv, på STU Viborg og på Cafe Ingeborg, der på hver deres måde skaber jobmuligheder. Og en direktør opfordrer erhvervslivet til at tage opgaven på sig

18 OK 2018

En afstemning – to rekorder

20 VENDEPUNKT

Et møde med en socialpædagog kan være et afgørende vendepunkt for en udsat ung, der er på vej ud over kanten. Det er 'Sami' fra Høje-Taastrup et levende eksempel på. Hans møde med socialpædagog Walid El-Mohammed fik ham til at skifte kurs og vælge en anden vej end kriminaliteten

23 BEMANDING

Kompetent personale er afgørende

FOTO: TAO LYTZEN

24 LYKKELIGA

Socialpædagogerne er den stolte sponsor for Lykkelige, et håndholdfællesskab for børn med udviklingshæmning. Og forbundet var selvfølgelig med, da ligaens første, store landsstævne, LykkeCup, blev holdt i Aalborg

28 FERIETID

Men hvad nu hvis du bliver syg?

28 UDSATTE

Socialt udsatte er markant mere syge

29 BOTILBUD

KRAP gør en positiv forskel

30 UDSATTE

Helheden halter i indsatsen

31 SOMMERFERIE

Nyd ferien – og kom godt retur

33 LANDSRETSDOM

Sygemeldte må ikke trækkes i løn

33 BOSTØTTE

Gruppeindsatser kortlagt

34 PÆDAGOGUDDANNELSEN

Mødepligt skal løfte uddannelsen

36 ANBRAGTE BØRN

Syv ud af ti plejebørn modtager støtte

36 MEDLEMSFORDELE

Nyuddannet? Så er forsikringen gratis

MEDLEMSUNDERSØGELSE

Socialpsykiatrien skrigger på et løft

Borgerne er blevet mere komplekse, og de udskrives for tidligt. Der er et stort behov for en øget specialisering – og der bliver sparet på området. Sådan lyder konklusionerne i en ny medlemsundersøgelse blandt socialpædagoger i socialpsykiatrien

Af Tina Løvbom Petersen, tln@sl.dk
Arkivfoto: Rasmus Baaner

Selvom socialpædagoger er dygtige, godt uddannede og ofte har mange års erfaring, så har de brug for at blive kompetenceudviklet i takt med, at målgruppen ændrer sig og bliver mere kompleks

Verne Pedersen,
næstformand,
Socialpædagogerne

Når regeringen efter sommerferien forventes at fremsætte en ny, samlet plan for at styrke psykiatrien, er det helt afgørende, at socialpsykiatrien får et løft.

Sådan har budskabet lydt længe fra Socialpædagogerne, og nu bekræfter en medlemsundersøgelse foretaget blandt socialpædagoger, der arbejder med borgere med sindslidelser, at der reelt er et stort behov for at løfte kvaliteten i socialpsykiatrien.

Ud af de medlemmer, der har deltaget i undersøgelsen, arbejder knap tre ud af fire med mennesker med sindslidelser og et samtidigt misbrug. Og netop denne gruppe borgere er en af de helt store udfordringer.

Sammenlignet med for to år siden svarer to ud af tre i undersøgelsen, at de i dag møder flere borgere med misbrug samt flere borgere, der har flere end én diagnose.

Samtidig svarer knap halvdelen, at de oplever flere borgere med svære psykiske lidelser samt truende adfærd.

– Det er jo en udvikling, vi har set længe – at borgerne bliver mere syge og får flere og flere problemer. Derfor er det så utrolig vigtigt, at tilbuddene hele tiden flytter sig, så de er gearret til de målgrupper, de møder. For hvis ikke tilbuddet matcher målgruppen, går det ud over det menneske, der har brug for hjælp – og det bliver en belastning for medarbejderne og det psykiske arbejdsmiljø, siger næstformand i Socialpædagogerne Verne Pedersen.

Behov for kompetenceløft

Med en større bredde og kompleksitet i borgernes diagnoser er der derfor et massivt behov for, at kommunerne får løftet den socialpsykiatriske

behandling, så den kan imødekomme de behov, som borgere med flere og sværere diagnoser og et samtidigt misbrug har.

I undersøgelsen vurderer ca. halvdelen af deltagerne, at de i høj eller meget høj grad har de nødvendige faglige kompetencer til at håndtere udviklingen i målgruppens profil. Men der er brug for yderligere kompetenceudvikling.

Således svarer 35 pct., at de i ringe grad eller slet ikke oplever, at de og deres kolleger modtager kompetenceudvikling. Og blandt de socialpædagoger, der arbejder med mennesker med sindslidelse og et samtidigt misbrug, svarer godt 60 pct., at de i høj eller meget høj grad oplever, at der på deres arbejdsplads er behov for en øget specialisering.

– Prøv at forestille dig en læge, der pludselig skal lave noget helt andet end det, han har lavet i ti år. Mon ikke den læge vil blive kompetenceudviklet, lyder spørgsmålet fra Verne Pedersen, som dermed pointerer, at der er behov for et kompetenceløft inden for socialpsykiatrien:

– Selvom socialpædagoger er dygtige, godt uddannede og ofte har mange års erfaring, så har de brug for at blive kompetenceudviklet i takt med, at målgruppen ændrer sig og bliver mere kompleks. Vi kan jo se det, hver gang vi holder en konference, at medlemmerne suger til sig af ny viden og input. Man nedprioriterer simpelthen det sociale område, hvis ikke man sørger for at udvikle medarbejdernes kompetencer.

Ikke klar til at blive udskrevet

En anden problemstilling, de adspurgte medlemmer påpeger, er overgangen fra hospitalspsykiatrien til socialpsykiatrien. En stor del af deltagerne i undersøgelsen arbejder på tilbud, der samarbejder med hospitalspsykiatrien. Og selvom de i en hvis udstrækning vurderer samarbejdet positivt, er der tydelige udfordringer. Fx oplever knap halvdelen, at de borgere, de modtager fra hospitalspsykiatrien, ikke er klar til at blive udskrevet.

En tendens, der for nylig blev bekræftet af Lægeforeningen i en ny undersøgelse. En rundspørge blandt psykiatere afdækkede i april, at næsten seks ud af ti voksenpsykiatere mindst én gang om ugen oplever at måtte udskrive en patient, som ikke er færdigbehandlet.

– For igen at sammenligne med det somatiske, så kan man jo ikke forestille sig en kræftpatient få beskeden, at 'nu får du halvdelen af den behand-

ling, der skal til – resten må andre tage sig af'. Men det er desværre det, vi alt for ofte byder de mennesker, der udskrives for tidligt fra psykiatrien. Og det er et kæmpe problem, siger Verne Pedersen.

Savner glidende overgang

Hun hæfter sig også ved, at knap en tredjedel af deltagerne i undersøgelsen vurderer mulighederne for at sikre borgeren en glidende overgang fra hospitalspsykiatrien til deres tilbud som negative – og knap halvdelen svarer, at de mangler den fornødne information til at sikre borgerne en god overgang til deres tilbud, når de udskrives.

– Vi ved, at det på mange arbejdspladser fungerer, og at man lykkes med indsatsen. Men jeg bliver naturligvis bekymret, når vores medlemmer oplever, at samarbejdet i overgangsperioden ikke fungerer. Derfor skal vi ikke kun tale om flere pladser i hospitalspsykiatrien, men også om at sikre bedre kapacitet i socialpsykiatrien. For det er i socialpsykiatrien, vi har muligheden for at hjælpe borgeren og forhindre, at de bliver så syge, at de skal indlægges, lyder det fra Verne Pedersen.

Også den omvendte vej – når borgerne skal indskrives i hospitalspsykiatrien – oplever mange socialpædagoger udfordringer. Således svarer knap hver anden i undersøgelsen, at de oplever, at det er svært at indskrive borgere, der har behov for det, i hospitalspsykiatrien.

Endelig giver knap to ud af tre socialpædagoger i undersøgelsen udtryk for, at de oplever, at der

bliver sparet på deres arbejdsområde. Blandt dem, der har uddybet årsagen til besparelserne, fremhæver to ud af tre, at det skyldes generelle besparelser i kommunen, mens godt hver femte fremhæver prioriteringer, drift og effektiviserings-hensyn fra kommunens side. ■

Kort om undersøgelsen

Medlemsundersøgelsen om socialpsykiatrien 2018 er sendt ud til tilfældigt udvalgte medlemmer, der arbejder med borgere med sindslidelser. Ud af 961 medlemmer har i alt 220 gennemført, svarende til 23 pct.

Blandt undersøgelsens resultater er:

- 65 pct. svarer, at de i dag arbejder med flere, nye målgrupper/diagnoser på deres arbejdsplads.
- 61 pct. svarer, at de i høj eller meget høj grad oplever, at der på deres arbejdsplads er behov for en øget specialisering i forhold til at kunne håndtere mennesker med en sindslidelse og et samtidigt misbrug.
- 64 pct. svarer, at de er enige eller meget enige i, at der bliver sparet på deres område.
- 48 pct. vurderer mulighederne for at indskrive en borger, der har behov for det, i hospitalspsykiatrien som negative.
- 48 pct. oplever, at de borgere, de modtager fra hospitalspsykiatrien, ikke er klar til at blive udskrevet.

BESKÆFTIGELSE

Der er brug for et bindeled

Kun hver anden borger med handicap er i beskæftigelse, og tallet har stået stille de seneste ti år. Nu foreslår Socialpædagerne et satspulje-projekt, som skal skabe et ambassadørkorps, der kan sikre det rigtige jobmatch

Af Malene Dreyer, mad@sl.dk

Vi tror på, at der skal nogle ambassadører til, som har kendskabet til borgere med særlige behov, og som kan være brobyggere til et passende beskæftigelses-tilbud for den enkelte

Marie Sonne, næstformand, Socialpædagerne

Det går forrygende med beskæftigelsen, ledigheden er i bund, og vi har højkonjunktur i Danmark. Sådan lyder det for tiden til glæde for de fleste. Men jobfesten gælder ikke alle. For mens beskæftigelsen buldrer afsted generelt, står udviklingen i stampe, når det gælder mennesker med handicap:

Kun lidt over halvdelen af personer med handicap er i beskæftigelse (56 pct.), og sådan har det været gennem de seneste ti år. Det viser tal fra Institut for Menneskerettigheders barometer, www.handicapbarometer.dk

Dykker man ned i tallene, fremgår det desuden, at de 56 pct. er et gennemsnitstal, som dækker over store forskelle inden for den meget brede betegnelse 'mennesker med handicap'. Jo mere omfattende handicappet er, jo færre er i beskæftigelse. Og særligt for den gruppe, som ligger inden for det socialpædagogiske område, er beskæftigelse mere undtagelsen end reglen: Under en fjerdedel af gruppen er i beskæftigelse.

Det rette match

Men det skal der laves om, mener Socialpædagerne, der nu foreslår et projekt, 'Jobmatch handicap', som skal have fokus på at skabe gode jobmatch mellem borgere med funktionsnedsættelser og virksomheder.

Projektet, der i første omgang er tænkt finansieret via satspuljen, skal udgå fra en tværgående enhed i kommunen – et koordinerende led mellem borgeren, kommune, frivillige organisationer og øvrige samarbejdspartnere. Borgeren

skal ikke visiteres, men henvende sig frivilligt, og jobmatchet skal tage udgangspunkt i den enkeltes behov og ønsker.

Tanken er at også, at enheden løbende bevarer kontakten med de steder, borgerene er blevet ansat, så indsatsen evalueres og understøttes, og den nødvendige forankring hos virksomhederne sikres, fortæller Socialpædagerens næstformand, Marie Sonne.

– Vi tror på, at der skal nogle ambassadører til, som har kendskabet til borgere med særlige behov, og som kan være brobyggere til et passende beskæftigelses-tilbud for den enkelte, siger hun.

Identitet og livskvalitet

Baggrunden for Socialpædagerens forslag er som nævnt en trist mangel på udvikling i beskæftigelsen for danskere med handicap.

Mens udviklingen for borgere med et mindre eller et større fysisk handicap viser svage tegn på fremgang, er det det siden gået en smule i den gale retning for personer med større psykisk handicap, viser tallene fra Institut for Menneskerettigheder (se figur).

Det er altså ikke engang hver fjerde borger med et større psykisk handicap, der er i beskæftigelse.

Men det duer ikke, påpeger Marie Sonne, for det at have en tilknytning til arbejdsmarkedet har stor betydning for tilværelsen – uanset hvem man er:

– Der er meget identitet og livskvalitet forbundet med at være en del af arbejdsmarkedet. Det handler om at have et meningsfuldt liv og føle sig inkluderet, siger hun.

Socialpædagerne vil derfor med 'Jobmatch handicap' gå nye veje, når det gælder om at få mennesker med omfattende funktionsnedsættelser i beskæftigelse ved at sørge for at skabe faste bindeled mellem borgerne og virksomhederne.

At det kan give god mening at etablere et sådant korps af ambassadører, der kan være bindeled, viser bl.a. erfaringer fra LEV's projekt KLAPjob, som har fået 2.700 mennesker på førtidspension ud i beskæftigelse. I samarbejde med en række større virksomheder og enkelte kommuner formidler KLAPjob-konsulenterne støttet

For de mest udsatte skal der en håndholdt indsats til. Et offentligt system, der skal hjælpe med at koble mennesker med handicap til konkrete job

Finn Amby, ph.d. og forsker, Forskningscenter for Handicap

beskæftigelse på normale arbejdspladsvilkår til mennesker med udviklingshæmning og andre kognitive vanskeligheder.

Formaliseret partnerskab

Også ph.d. og forsker i beskæftigelse for mennesker med handicap, Finn Amby, der er tilknyttet det nye Forskningscenter for Handicap og Beskæftigelse, taler for at skabe funktioner, der udgør et bindeled mellem borger og virksomhed. Centrets fokus i de kommende år er primært på bevægelsehandicappede, men når det gælder personer med mere omfattende handicap, peger Finn Amby på et særligt behov:

– For de mest udsatte skal der en håndholdt indsats til. Et offentligt system, der skal hjælpe med at koble mennesker med handicap til konkrete job. Det kræver en funktion, som både har viden om funktionsnedsættelser og kontakt til virksomheder, siger han.

Han mener, at det er utydeligt, hvem der har den rolle i dag, og at det ikke er klart nok beskrevet, at det offentlige system er forpligtet til at gøre en særlig indsats over handicappede.

Og mens jobcentrene har forpligtelsen, har de til gengæld ikke ekspertisen i alle funktionsnedsættelser. Det kalder på et bindeled.

– Der bør være nogle partnere, som jobcentrene kan trække på i et formaliseret samarbejde med institutioner eller organisationer inden for handicapområdet. Vi ved for lidt om det i dag. Vi kan bare se, at der ikke er meget systematisk arbejde med det, siger Finn Amby.

Det er nu, vi skal inkludere

Ifølge Finn Amby skal der tænkes i helhedsforståelse og arbejdes med flere forhold på én gang, hvis det skal lykkes at få flere mennesker med handicap i beskæftigelse. Bl.a. skal der en indsats til for at klæde de handicappede på til arbejdsmarkedet og det kræver en hjælp, som de offentlige systemer hidtil ikke har været gode nok til at understøtte.

– I beskæftigelsesuniverset går man ud fra, at det er den ledige selv, der skal gøre sig klar. Men nogle har brug for nogen, der kan hjælpe med at gøre dem klar og finde de niches, det kan være relevant at få dem ind på. Her skal beskæftigelsesystemet gå ind og spille en rolle, siger Finn Amby.

I øjeblikket har sagen medvind. Fra politisk hold kan man godt se potentialet i at få flere handicappede i beskæftigelse. Regeringen har for nylig lanceret kampagnen 'Vilje til job', som skal tilskynde virksomheder til at tænke i nye baner og være mere rummelige i forhold til de grupper, de ansætter. Et politisk udspil fra beskæftigelsesministeren og socialministeren er også på vej.

– I en tid, hvor efterspørgslen på arbejdskraft er høj, og vi har højkonjunktur, bør det kunne lade sig gøre at inkludere flere på arbejdsmarkedet, siger Finn Amby.

Fjern hindringerne i loven

Det glæder Marie Sonne, at der er fokus på emnet. Men hun peger samtidig på, at gruppen af mennesker med meget svære funktionsnedsættelser har nogle ganske særlige behov:

– Vi må ikke glemme, at vi også har mennesker, som aldrig kommer til at kunne indgå på det ordinære arbejdsmarked og være en økonomisk gevinst for samfundet, så at sige. Og det er heller ikke pointen. De har stadigvæk ligeså meget brug for have et meningsfuldt liv og føle sig inkluderet, som alle andre mennesker, siger Marie Sonne.

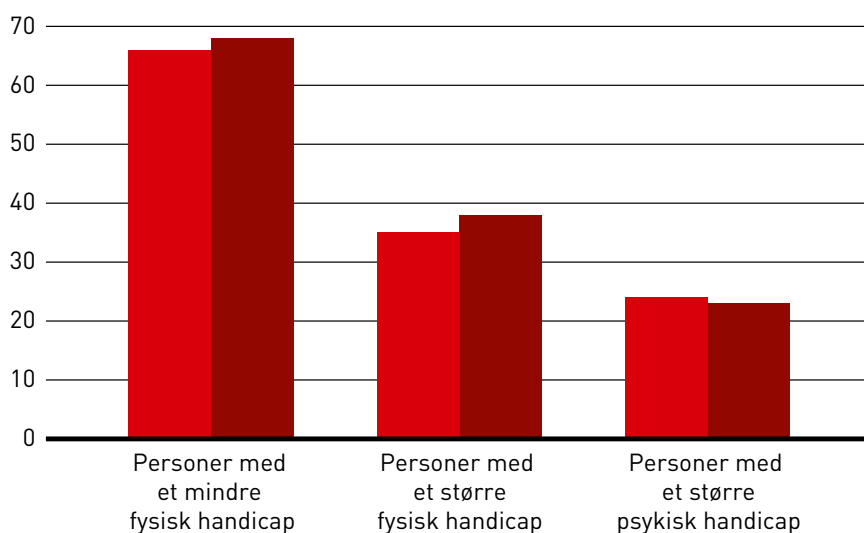
For de mest udsatte mennesker med handicap er der – sådan som det er nu – alvorlige hindringer i lovgivningen, hvor reglerne så at sige bider sig selv i halen: For at få tilkendt førtidspension skal man dokumentere, at man slet ingen arbejdsevne har. Og har man slet ingen arbejdsevne, er det så godt som umuligt at få tilkendt et job.

Marie Sonne opfordrer til, at man kigger på en revision af loven med henblik på at finde en løsning for de mennesker, som permanent har en meget lille arbejdsevne:

– Hvis man vil inklusion, så nyttede det ikke noget, at man samtidig spænder ben lovgivningsmæssigt eller straffer folk økonomisk, hvis de har en form for job. ■

Andel af personer med handicap i beskæftigelse

Pct. af målgruppe der angiver at være i beskæftigelse i henholdsvis 2012 og 2016

Kilde: Institut for Menneskerettigheders handicapbarometer.dk

BESKÆFTIGELSE

Nogle er lettede over, at pensionen giver dem tid til at tænke over, hvad de vil bruge livet til, mens andre føler det som en parkering. Men motivationen er at ville noget andet end i dag. Det er dér, vi begynder at undersøge drømmen

Mariann Højgaard Jensen, socialpædagog, Aalborg Aktiv

Når drømmen bliver sat i arbejde

Efter seks år på beskyttet værksted drømte Lass Esbensen stort: At få et job på det ordinære arbejdsmarked, opnå mere selvstændighed og føle sig nyttig. Hos Aalborg Aktiv har Mariann, der er socialpædagog, hjulpet ham med at få drømmen til at leve

Af Lea Holtze, lhe@sl.dk

Foto: Tao Lytzen

Der er faktisk 15.000 varenumre i butikken', siger Lass Esbensen og svinger selvsikkert palleløfteren rundt, så den kiler sig ind på plads mellem et par kasser.

– Efterhånden kan jeg regne ud, hvor de forskellige varer skal hen, konstaterer han og tørrer svedperler af panden.

Det er torsdag formiddag, og Lass Esbensen er mødt ind på sit arbejde i butikken Carl Ras i Aalborg, der sælger værktøj og beslag til håndværkere, institutioner og industrien. Her er Lass en del af en medarbejderstab på otte og lægger tre formiddage om ugen varer på plads.

– Når jeg er hjemme igen, er det med en virkelig god følelse. Sådan: 'aaaahhhh, nu har jeg gjort mit', og så kan jeg slappe af, siger han og skyller formiddagens arbejde ned med en flaske kold vand.

Den følelse af at være en del af noget, at være nyttig og at yde noget for andre har i årevis været en motivation for 29-årige Lass Esbensen. Han har psykisk funktionsnedsættelse og har bostøtte til at bo i egen bolig. I seks år var han tilknyttet Fabrikken Aalykke, som er et beskyttet beskæftigelses-tilbud for voksne med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne i Aalborg. Men Lass Esbensen ville noget mere.

Viljen til mere

Dét er i virkeligheden kendetegnende for alle de 238 borgere, der siden marts 2017 har lagt vejen

forbi kommunens nye beskæftigelsesenhed Aalborg Aktiv, hvor socialpædagog Mariann Højgaard Jensen og hendes kolleger står til rådighed. Borgere vil noget andet eller noget mere end i dag.

Aalborg Aktiv er en tværfaglig gruppe, der er sat i verden for at udforske drømme hos borgere med fysiske eller psykiske funktionsnedsættelser og bygge bro til forskellige former for beskæftigelse. I løbet af de godt 14 måneder, Aalborg Aktiv har eksisteret, er to ud af tre borgere endt i meningsfuld beskæftigelse – hovedparten (72 pct.) er i job med løntilskud eller i praktik, mens 15 pct. har fundet frivilligt arbejde.

For én borger var meningsfuld beskæftigelse at få noget mere at stå op til ved at begynde at gå til korsang. For en anden er det at være noget for andre som frivillig i Ældre Sagen. En tredje havde en drøm om at blive telefondame og har fået strik-ten den mulighed sammen på sit dagtilbud.

Og så er der dem, der som Lass Esbensen drømmer om at overgå fra beskyttet beskæftigelse til en stilling med løntilskud. Fælles for dem alle er, at de modtager social pension.

– Når folk kommer, er mange i tvivl om, hvad de overhovedet må, når de får social pension. Nogle er lettede over, at pensionen giver dem tid til at tænke over, hvad de vil bruge livet til, mens andre føler det som en parkering. Men motivationen er at ville noget andet end i dag. Det er dér, vi begynder at undersøge drømmen, siger Mariann Højgaard Jensen.

Hvad drømmer du om?

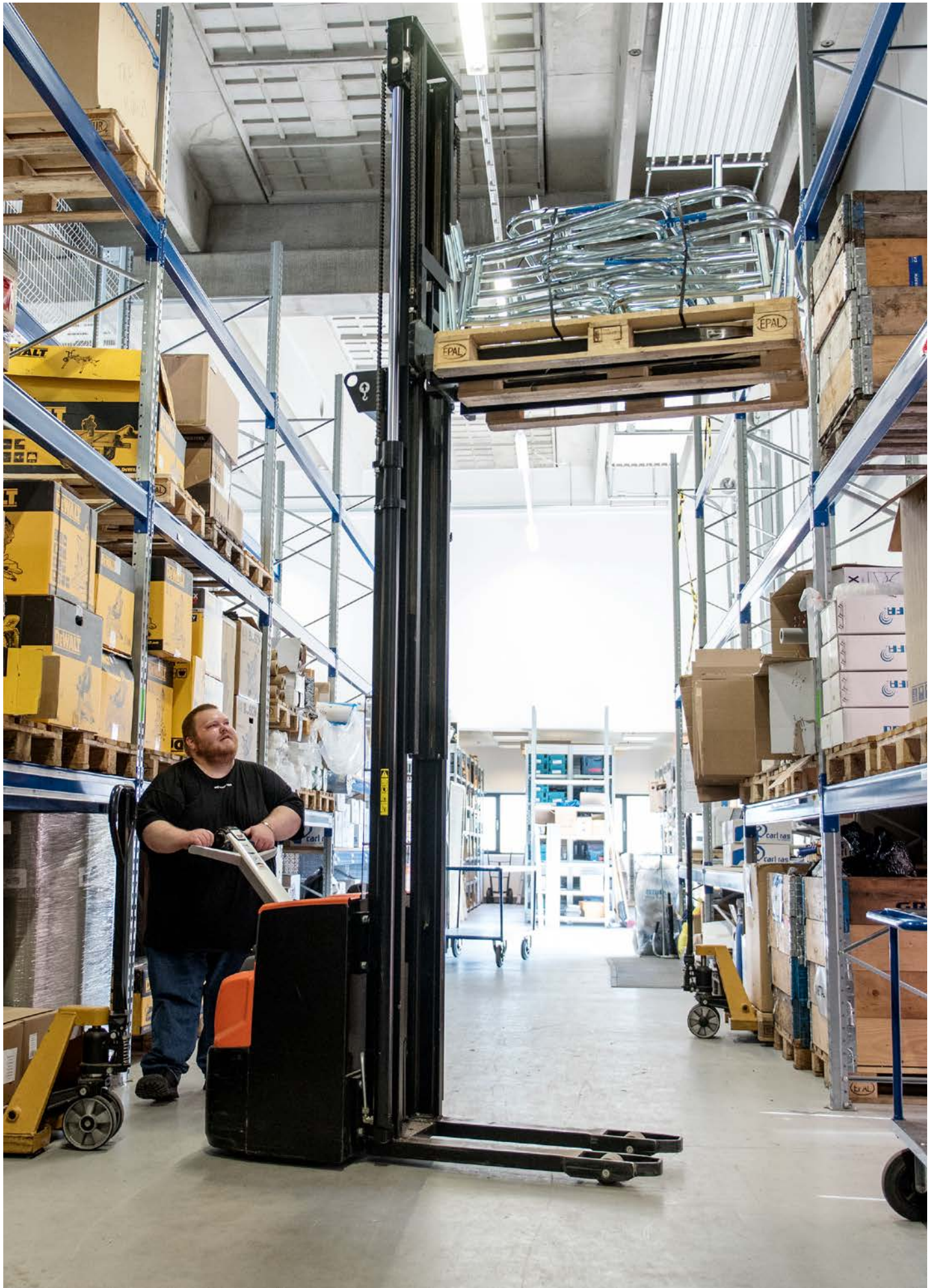
Lass Esbensen fik nys om Aalborg Aktiv gennem en af værkførererne på Fabrikken Aalykke. Og da tiden var moden, tog han selv kontakt til Mariann Højgaard Jensen.

Aalborg Aktiv har indrettet sig i en villa i Aalborg, hvor hoveddøren står åben hver dag fra kl. 9 til 15. 'Lad drømmen arbejde' står der på døren ind til det mødelokale, hvor Lass Esbensen og alle andre første gang bliver inviteret indenfor.

Her fortæller Mariann Højgaard Jensen om de mange former for beskæftigelse, der findes – fra tilbud om sansestimulering og muligheder som

I fokus på folkemødet

Den 14.-17. juni blev Folkemødet afholdt på Bornholm. Her var Socialpædagogerne bl.a. vært for et arrangement, der satte fokus på handicap og beskæftigelse. Det blev afholdt sammen med Danske Handicaporganisationer, og her var bl.a. forbundsformand Benny Andersen og Karina Adsbøl (DF) på scenen.

Det er med til at give noget tilbage til samfundet, synes jeg – en chance til nogle, der har det svært, eller som har brug for en vej ind på arbejdsmarkedet

Ole Bjørn Jacobsen, butikschef, Carl Ras

frivillig til job i løntilskud. Nogle gange breder hun en stribe billedkort ud, som hun og borgeren kan bruge som afsæt for en snak om, hvad det er for nogle drømme, interesser og behov, de har. Derfra følger et ubegrænset antal møder – indtil de når frem til svar på spørgsmål som: Hvad er vigtigt for dig? Hvor ligger dine interesseområder? Hvad kan du tilbyde en arbejdsgiver? Hvad drømmer du om?

– Min fornemmeste opgave er at være nysgerrig, og jeg spørger aldrig til deres begrænsninger. Jeg spørger, hvad de er gode til. Og det kan være rigtig svært at svare på, hvis man aldrig er blevet spurgt. Hvis borgeren ikke selv har noget sprog, træder netværket til. Nogle har desuden en begrænset forestillingsevne, og derfor bruger vi visuelle kort til at understøtte samtalen. Et kort med dansesko kan fx sætte skub i en snak om at ville på aftenskole eller at savne samvær. Det er helt individuelt, hvad der kommer frem, fortæller Mariann Højgaard Jensen.

Jeg vil være astronaut

Derefter er det hendes og hendes kollegers opgave at finde ud af, hvordan borgerne går drømmen i møde. Er drømmen at blive tømrer, skal de måske forsøge at skaffe et praktikforløb i en trælast.

– Det kan for nogle føre videre til en løntilskudsstilling. Og hvis processen er klar, giver det ofte borgeren ro til at fordybe sig i de enkelte trin. Det kan også være, at drømmen er at blive astronaut, men at et arbejde ved bagagebåndet i en lufthavn viser sig at opfylde den, siger Mariann Højgaard Jensen.

Det centrale er, at de må ønske sig lige det, de vil, indskyder hun.

– Mange føler sig bundet op på deres diagnose, men selvom man har en psykiatrisk diagnose, kan det jo sagtens være, man kan være beskæftiget i et tilbud inden for Erhvervet Hjernesgade (et af kommunens fem fagcentre på området, *red.*). Så kan jeg med min faglighed hjælpe med at lave de tilpasninger, der skal til, så de kan lykkes inden for det område. Og gaber de over for meget, finder vi ud af at justere hen ad vejen, siger hun.

Ofte skal Mariann Højgaard Jensen virkelig 'tænke ud af boksen', som hun siger, for at finde frem til den helt rigtige løsning for borgeren – om så det er at finde et kvægbrug til borgeren med et synshandicap eller at skaffe et gratis hæve-sænkebord til borgeren med en fysisk funktionsnedsættelse. Og hvis drømmen er at arbejde i Føtex, skal jobbet ikke findes i Fakta, selvom Mariann Højgaard Jensen måske allerede har en kontakt dér.

– Hvis det var nemt og ligetil at finde den rette, meningsfulde beskæftigelse, havde de jo selv fundet den. Men det er det, der gør mit job så fantastisk – man skal hele tiden være kreativ og omstillingsparat, siger hun.

Det gode match

Nogle borgere ved, at de ønsker noget mere at stå op til, men mangler ord for, hvad det skal være, når de første gang kommer til Aalborg Aktiv.

Lass Esbensen vidste derimod præcis, hvad han ville: Han havde kørekort til at køre gaffeltruck, som han gerne ville bruge. Han interesserede sig for værktøj. Og han ville gerne have et job med løntilskud, så han kunne få følelsen af at tjene sine egne penge. Derfor tog Mariann Højgaard Jensen kontakt til butikschefen ved den lokale Carl Ras, Ole Bjørn Jacobsen.

Ole Bjørn Jacobsen var åben over for at tilbyde Lass Esbensen et tremåneders praktikforløb til at begynde med, og de andre medarbejdere var klar på at tage varmt imod ham, fortæller han.

– Det er med til at give noget tilbage til samfundet, synes jeg – en chance til nogle, der har det svært, eller som har brug for en vej ind på arbejdsmarkedet. Jeg ved selv, hvor meget mit arbejdsliv fylder. Hvis det var væk, ville min telefon godt nok ikke ringe ret meget, siger Ole Bjørn Jacobsen og fortsætter:

– Vi fandt hurtigt ud af, at Lass var kvik til at udføre sine opgaver og sulten på mere, og så var han en hyggelig fætter. Rent menneskeligt gør han også en forskel i butikken – han viser fx lærlinge, at der kan være mennesker i samfundet, der har haft en anden vej gennem livet end dem, siger Ole Bjørn Jacobsen.

Til gengæld kæmpede Lass Esbensen til at starte med med mødestabiliteten. Ole Bjørn

Om Aalborg Aktiv

Aalborg Aktiv er en tværgående enhed i Aalborg Kommunes Ældre- og Handicapafdeling, som hjælper borgere på social pension med at forfølge deres drømme om meningsfuld beskæftigelse.

I midten af maj besøgte socialminister Mai Mercado (K) Aalborg Aktiv for at hente inspiration til regeringens kommende handlingsplan for at bygge bredere bro mellem arbejdsmarkedet og borgere med handicap.

Aalborg Aktiv har desuden lige nu et samarbejde med Socialt Udviklingscenter, SUS, om at få lavet en modelbeskrivelse af deres indsats, så den kan adopteres af andre kommuner.

Jacobsen forsøgte med en ordning, hvor han ringede til Lass Esbensen om morgenen for at sikre sig, at han var oppe. Men den endelige løsning blev en aftale om, at bostøtten står klar med Lass Espensens cykelhjelm tre morgener om ugen og sikrer sig, at han kommer op på cyklen og af sted.

– Alle medarbejdere kræver i større eller mindre grad nogle krumspring hist og her. Det er egentlig ikke så meget anderledes. Derfor vil jeg da også håbe, at flere andre virksomheder kunne have mod på det samme, siger Ole Bjørn Jacobsen.

Fokus på livskvalitet

Mariann Højgaard Jensen oplever generelt, at virksomheder og andre samarbejdspartnere er lige så positivt stemt som Ole Bjørn Jacobsen, når hun og kollegerne henvender sig.

Aalborg Aktiv står til rådighed for arbejdspladsen såvel som for borgerne gennem hele forløbet – også når der er indgået en arbejdskontrakt – så begge parter får den støtte, de har brug for. Så også her kommer Mariann Højgaard Jensens evner til at danne relationer og oversætte borgernes behov i spil.

En drømmedag for hende er, når en borger finder ind til drømmen, når hun lander en ny samar-

bejdsaftale med en virksomhed eller kommer ud og besøger en borger og kan se, at vedkommende indgår i et positivt fællesskab med sine kolleger. Mariann ved godt, at den succes også kan måles på bundlinjen i kommunen. Men det er ikke det, hun har fokus på.

– Det er ikke vores ambition at være en spareøvelse, men at hjælpe borgeren til et mere selvstændigt liv, fordi det højner deres livskvalitet helt vildt, siger hun.

For Lass Esbensen har det ikke været uden udfordringer at skulle sige farvel til de gamle kolleger på det beskyttede værksted, vende sig til en ny jargon og vende døgnrytmen rundt. Men det har været det hele værd.

– Nu er de nye kolleger lige så gode som de gamle. Vi har det sjovt sammen, og samtidig er der en alvor i at have et arbejde. Det kan jeg godt lide, siger han.

En dag ud i fremtiden drømmer Lass Esbensen om at køre budkørsel, fortæller han. Men indtil videre er hans drøm opfyldt. For netop nu overgår han fra at være ansat i et midlertidigt praktikforløb til at blive fastansat i en stilling med løntilskud. Om han er stolt?

– Hvem ville ikke være stolt af det, spørger han. ■

STOLTHED 29-årige Lass Esbensen er stolt af at have fået et job med løntilskud i den lokale Carl Ros-butik. Når han cykler træt hjem fra arbejde tænker han: 'Nu har jeg gjort mit'.

BESKÆFTIGELSE

Den der begejstring over, at de kan noget – lige meget hvad det er – den giver dem en lyst, der er så fed at se. Det er på interessen, vi skal fange dem – på det, de er gode til. Vi griber dem på den succes, de oplever

Bodil Sollie, socialpædagog, STU Viborg

Vi griber dem på succesen

I takt med at de unge i værksteds-teamet på STU Viborg sporer sig ind på, hvad de er gode til, sniger 'arbejds-markedsparatheden' sig ind på mange af dem. For de fleste er det første gang, de oplever at slå til – og det giver styrke til at hænge i

Af Kit Lindhardt, nyhedsrum@sl.dk

Foto: Lars Holm

Mens mel, vand og gær bliver til boller i køkkenværkstedet, kører eleverne i grønt værksted skolens græsarealer tynde med plæneklipperen, og på bilværkstedet giver en flok drenge skolebussen en ordentlig omgang med støvsuger og sæbevand.

På STU Viborg modtager ca. 25 af skolens 104 elever en mere utraditionel undervisning, hvor de i stedet for blyant, papir og bøger har dejskrabere, skruetrækkere og legetøjsdele på et samleband mellem hænderne. På fem forskellige værksteder kan de unge, som går helt i baglås over at sidde i et klasseværelse med tavle og kateder, prøve kræfter med konkrete opgaver, som senere vil kunne bruges i fx et kantinekøkken, på lageret i en tøjforretning, på et autoværksted eller ved samlebandet på en fabrik.

Ifølge Bodil Sollie, som er en af de tre socialpædagoger i værkstedsteamet, var det primære formål med at oprette den form for undervisning ikke at få flest muligt ud i beskæftigelse efter de tre år på STU'en. Men det viste sig, at værkstedsarbejdet gjorde overraskende mange af eleverne klar til et arbejdsliv uden for skolens trygge rammer.

En uventet bonus

– Det var en bonus, vi ikke havde set komme. Vores primære fokus var på udvikling af de personlige og sociale kompetencer. Et startpunkt kunne være, at de bare skulle have det godt, som

den de er. Vi havde ikke forudset, hvilken indflydelse det havde på det med at kunne se sig selv i et arbejdsliv, siger hun.

Bodil Sollie har sammen med de øvrige undervisere i værkstedsteamet været med til at skrive en rapport om deres erfaringer. Her afprøver de tesen om, at 'STU Viborgs praktiske pædagogik i Værkstedsteamet øger livsdueligheden, så eleverne bliver mere arbejdsmarkedsparate'.

Ifølge rapporten, som lå færdig her i foråret 2018, har 53 elever afsluttet skoleforløbet i værkstedsteamet siden 2013. Af dem fortsatte knap halvdelen i enten fleksjob, ressourceforløb eller i virksomhedspraktik, som blev etableret, mens de stadigvæk var på STU'en.

Landsgennemsnittet for STU-elever er 17 pct.

Går all-in

Eleverne i værkstedsteamet har alle indlæringsvanskeligheder i større eller mindre grad og mange af dem har diverse diagnoser som ADHD eller ASF (autismespektrumforstyrrelser) og forskellige kognitive funktionsnedsættelser. Fælles for dem alle er, at de på trods af en manglende tro på egne evner har en drøm om at blive til noget.

– De vil alle sammen have et arbejde. Det er noget af det første, vi hører dem sige. Så tager vi den derfra. Jeg spørger aldrig, hvad de er gode til – for det synes de jo ikke, at de er til noget. Så jeg spørger, hvad de kunne tænke sig at lave, mens de er her, siger Bodil Sollie.

Hendes oplevelse er, at de fleste af eleverne aldrig før har oplevet at slå til i et klasseværelse eller andre steder. Derfor har de udviklet en stor modstand mod det at gå i skole. Men i værkstederne blomstrer de, når de opdager, at de faktisk er gode til noget – om det så er til at feje et gulv eller vaske et bord.

Ifølge Bodil Sollie giver den nyfundne selvtillid det afgørende boost i retning af et fremtidigt arbejdsliv.

– De får øjnene op for, at de også kan have en plads i den her verden. Når de finder ud af det, så går de *all in* på det. Den der begejstring over, at de

kan noget – lige meget hvad det er – den giver dem en lyst, der er så fed at se. Det er på interessen, vi skal fange dem – på det, de er gode til. Vi griber dem på den succes, de oplever, siger hun.

Vi er der altid

En ting er den gode oplevelse, som det praktiske arbejde med at samle legetøj, skifte dæk eller luge bede giver. Men mindst lige så vigtig er den pædagogiske indsats. Ifølge Bodil Sollie er det afgørende for de unges personlige udvikling, at de danner nye, meningsfulde og tillidsfulde relationer til autentiske voksne, som tror på dem og anerkender deres indsats. Det er som regel ikke den slags voksne, de tidligere har været omgivet af.

– Når vi er heldige med, at de beskæftigelsesmæssigt ligger der, hvor de gør – så er det fordi, vi går hele turen sammen med dem. Vi går ind i den personlige og sociale udvikling sammen med dem – også når det er rigtig svært, og de smider alle deres frustrationer over på os. De ved, at vi altid står der igen næste dag, siger Bodil Sollie, som også kan finde på at tage ud og banke på døren hos en ung, som ikke er mødt til tiden, for at holde den unge til ilden.

Bliv hos mig

I den rapport, som værkstedsteamet har udarbejdet, bruger de bl.a. 19-årige Mathias som et eksempel på, hvordan det kan ende godt for en værkstedslev. Hans ADHD gør ham meget udadreagerende, og igennem folkeskolen blev han altid sendt uden for døren, når han blev hidsig. Det gjorde ham kun endnu mere rasende.

Da han kom på STU Viborg, kunne han ikke lide nogen af lærerne. Sådan nogle havde han aldrig haft gode oplevelser med. Men Bodil Sollie

blev hans kontaktperson, og sammen med hende lærte han, hvordan han skulle håndtere sine raserianfald.

– I stedet for at bede ham om at gå, når han blev sur, bad jeg ham blive. Så kastede han med et eller andet og kaldte mig en dum kælling, og så var han klar til at arbejde videre bagefter. Når han gik, opbyggede vreden sig mere og mere, og han fik svært ved at vende tilbage. Så var det bedre, at han blev, siger hun.

De værktøjer, han har fået i forhold til sit temperament, har gjort ham i stand til at indgå i et kollegaskab og passe sit arbejde i de tre praktikforløb, han har været i. Nu er ambitionen en læreplads som personvognsmekaniker. ■

Find værkstedsteamets rapport 'Selvværd – Trivsel – Udvikling – et læringsmiljø der flytter unge mennesker' via www.kortlink.dk/lu6eh

SUCCESS 'Jeg spørger aldrig, hvad de er gode til – for det synes de jo ikke, at de er til noget. Så jeg spørger, hvad de kunne tænke sig at lave, mens de er her', fortæller socialpædagog Bodil Sollie fra STU Viborg.

Hvad er STU?

STU står for Særligt Tilrettelagt Ungdomsuddannelse og retter sig mod unge med særlige behov eller udviklingshæmning, der ikke har mulighed for at gennemføre en anden ungdomsuddannelse.

Ifølge en evaluering af STU-uddannelsen fra 2017 fortsætter 22 pct. af eleverne efterfølgende i enten uddannelse eller beskæftigelse. I STU Viborgs beskæftigelsesteam er det 68 pct.

STU Viborg er en af ca. 200 institutioner, der udbyder uddannelsen.

Et skræddersyet jobtilbud

Cafe Ingeborg er en hybrid – en arbejdsplads med socialpædagogiske evner. En win win-virksomhed, hvor mennesker med særlige behov er del af en rigtig arbejdsplads, og de faglærte ansatte får udviklet socialpædagogiske kompetencer

Af Malene Dreyer, mad@sl.dk

Foto: Ricky John Molloy

Mange har helt vildt meget lyst til at bidrage og opleve, at der er brug for dem. Vi har hjulpet med at flytte mennesker fra at være passive omsorgsmottagere til at være aktive omsorgsgivere

Anne Mikkelsen,
socialpædagog og leder,
Cafe Ingeborg

’Alle har ret til et meningsfuldt arbejde’. Så kort kan det siges, når Anne Mikkelsen, som er leder af Cafe Ingeborg, skal forklare pointen med en virksomhed som Cafe Ingeborg, som er en alternativ arbejdsplads for mennesker med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Det er essentielt, forklarer hun, for det at bidrage og medvirke til at løse vigtige opgaver er vigtigt for vores identitet og selvforståelse.

Cafe Ingeborg laver kvalitetsmad til de ældre på Knud Lavard Centret i Ringsted, har eget gartneri og bageri og tilbyder desuden en række andre serviceydelser til kommunens ældre medborgere. Her er ansat faglærte kokke, bagere og gartnere til at stå for den daglige drift, men også mennesker med særlige behov, fx erhvervet hjerneskade, udviklingshæmning, autisme eller psykisk sårbarhed. Fælles for dem alle er, at de normalt ikke har tilknytning til arbejdsmarkedet, men på Cafe Ingeborg er de en del af en arbejdsplads og oplever dermed at betyde noget for nogen.

– Mange har helt vildt meget lyst til at bidrage og opleve, at der er brug for dem. Vi har hjulpet med at flytte mennesker fra at være passive omsorgsmottagere til at være aktive omsorgsgivere, siger Anne Mikkelsen.

Fra køkkentjans til drømmejob

Det, der startede som en køkkentjans i madproduktionen, har knopskudt til en hel vifte af jobfunktioner. For når en ny medarbejder kommer til,

er udgangspunktet den enkeltes ønsker og behov. Findes jobbet ikke i forvejen, trædes nye veje:

– Der kommer et menneske med en drøm. Den drøm har vi ikke nødvendigvis på lager, men så finder vi ud af, hvordan kan vi finde en opfyldelse af den drøm inden for vores rammer, siger Anne Mikkelsen.

Hun fortæller om en ung mand med psykiske problemer, som ikke brændte for at arbejde i køkken – han ville gerne være journalist.

– Hvad kan I tilbyde mig, spurgte han. Så tænkte jeg: ‘Du får en diktafon og interviewer nogle mennesker og skriver nogle artikler’. Da han selv havde en forestilling om, at man skal se ren og pæn ud, når man tager ud for at interviewe, lærte han sig selv motivationen til at gå i bad og tage pænt tøj på, når han skulle ud på opgave, siger Anne Mikkelsen.

Den nyslåede reporter har bl.a. interviewet den tidligere borgmester og lavet nyhedsbreve, som de ældre kan læse. Siden specialiserede han sig i udfordrede grupper som mennesker med misbrug og kriminalitet samt kontrafaktiske historier og gik i gang med at lave et brætspil til børn, der har Asperger som ham selv. Og Anne Mikkelsen så en mulighed i at koble ham til det lokalhistoriske arkiv, som han er tilknyttet nu.

Det socialpædagogiske blik

Ud over Anne Mikkelsen, som selv er socialpædagog, er to socialpædagoger ansat, og de bruger deres faglighed til at vurdere de menneskelige udfordringer, og hvilke metoder det enkelte menneske kunne have gavn af. Deres rolle er også at formidle deres socialpædagogiske faglighed, så den kan bruges af de faglærte kolleger. Anne Mikkelsen har fx undervist de faglærte i de grundlæggende elementer i socialpædagogik.

– Hvis vi har en medarbejder med autisme fx, så sætter vi de faglærte ind i, hvad det indebærer, og laver udviklingsplaner og hjælper dem med at have de støttesystemer, de har brug for, siger Anne Mikkelsen.

Et støttesystem kan fx være at få en seddel med hjem med morgendagens opgaver for den, der har

brug for at vide i god tid, hvad der skal ske i morgen. Andre har det godt med at ringe fra bussen hver morgen og sige: 'Hej, nu er jeg på vej'.

Men da det er helt individuelt, hvad den enkelte har brug for, kører de aldrig med generalistløsninger, understreger Anne Mikelsen.

Den socialpædagogiske faglighed er ikke begrænset til pædagogerne, men en tilgang, der bredes ud til alle på Cafe Ingeborg. Derfor afholdes der pædagogiske temadage, ligesom de faglærte får tilbudt relevante pædagogiske kurser.

– Jeg har sendt en gartner på neuropædagogisk uddannelse. Vi ønsker, at vores faglærte skal være klædt på til opgaven, så der ikke er en opdeling mellem pædagogfaglighed og kokkefaglighed – mellem dem og os – men derimod flere fag, der bidrager med hver deres til den fælles opgave, forklarer Anne Mikelsen og eksemplificerer med en sjov anekdote:

Fra Anne-opgave til selvkørende

– Før i tiden kunne det ske, at de faglærte bankede på min dør og sagde: 'Vi har en Anne-opgave', fordi

deres kollega med Downs syndrom ikke kunne hakke løg. Brøndby havde nemlig tabt en kamp, og det havde slået ham helt ud. I den situation mente de, at de havde brug for pædagogisk assistance, men med tiden har de lært at klare den selv.

Ud over livskvalitet opnår nogle af de særlige medarbejdere at udvikle sig i et omfang, så de i nogen grad udvikler sig helt ud af Cafe Ingeborgs rammer.

– Nogle bliver dygtige til at mestre deres eget liv. De bliver mere selvkørende, nogle så meget, at de er klar til at tage en eller anden mellemlanding mellem os og et job på ordinære vilkår eller et skånejob, siger Anne Mikelsen.

Anne Mikkelsens mission er derfor at kunne sende nogle af sine medarbejdere ud i det næste skridt. Hun efterlyser en type brobygningsvirksomheder, som kan være en trædesten – et arbejde på endnu mere ordinære præmisser, men hvor der stadig er en anden rummelighed.

– For man holder jo ikke op med at være psykisk sårbar, selv om man er blevet kompetent til nogle arbejdsopgaver, siger Anne Mikelsen. ■

KØKKENTJANS Cafe Ingeborgs køkken producerer knap 300 kuverter dagligt. Selvom der stilles krav til medarbejderne, skal der være plads til alle.

BESKÆFTIGELSE

Som ansvarlig virksomhed har man en pligt til at være med til at løse de udfordringer, der er i samfundet. Og hvis et menneske har evnen og viljen til at arbejde i 15 timer, så har vi da pligt til at tage imod og udnytte den ressource

Peter Nørgaard, medstifter, Code of Care

Direktør: Sig nej til menneskeligt spild

Luk dem nu ind i varmen, alle de mennesker, som arbejdsmarkedet ellers har dømt ude. Sådan lyder opgangen til arbejdsgiverne fra direktør Peter Nørgaard, som har en klar mission om at få flere virksomheder til at tage et socialt ansvar

Af Tina Løvbom Petersen, tln@sl.dk
Arkivfoto: Tao Lytzen

Autisme, ADHD, OCD – yderligere et par diagnoser krydret med et selvmordsforsøg som 13-årig. Ikke just det mest prangende cv for en ung mand, som har en drøm om at blive fotograf, men knapt kan gennemføre folkeskolen.

For den unge Holstebro-dreng Nicolai lignede det mest af alt den direkte vej til en tidlig førtidspension og et liv langt væk fra det ordinære arbejdsmarked. Lige indtil han mødte en lokal direktør, Peter Nørgaard. En mand, hvis første tanke var, at det da var spild af et ungt liv, hvis en diagnose eller to skulle afholde Nicolai fra at få en chance for at udleve sin drøm.

– Jeg startede med at ansætte Nicolai som fejedreng efter skoletid. Og så tænkte jeg, at netop hans autisme måske var en fordel på fotosiden,

fordi vi fotograferer tusindvis af billeder hvert år af vores produkter – og det kræver altså en vis systematik, fortæller Peter Nørgaard.

Som tidligere direktør og nu bestyrelsesmedlem i firmaet Creativ Company, der sælger hobbyartikler, har han indført en fast politik om, at 15 pct. af medarbejderne skal være mennesker, som arbejdsmarkedet ellers har dømt ude.

– I Nicolais tilfælde viste han et oplagt talent for at fotografere, så vi sendte ham til fotoskolen i Viborg for at teste talentet. Han fik dispensation til at komme i lære direkte efter 9. klasse – og i dag er han fastansat hos os i Holstebro. En stor gevinst for både ham selv, for vores firma – og for samfundet.

Alle har en værdi

Ud over at Peter Nørgaard gennem 15 år som direktør selv har ansat rigtig mange udsatte og sårbare mennesker, er han også medstifter af netværket Code of Care. Et netværk, der ud fra mottoet 'Alle mennesker har en værdi – lad os benytte den' arbejder på at få flere virksomheder til at ansætte mennesker med begrænsede ressourcer og udfordringer.

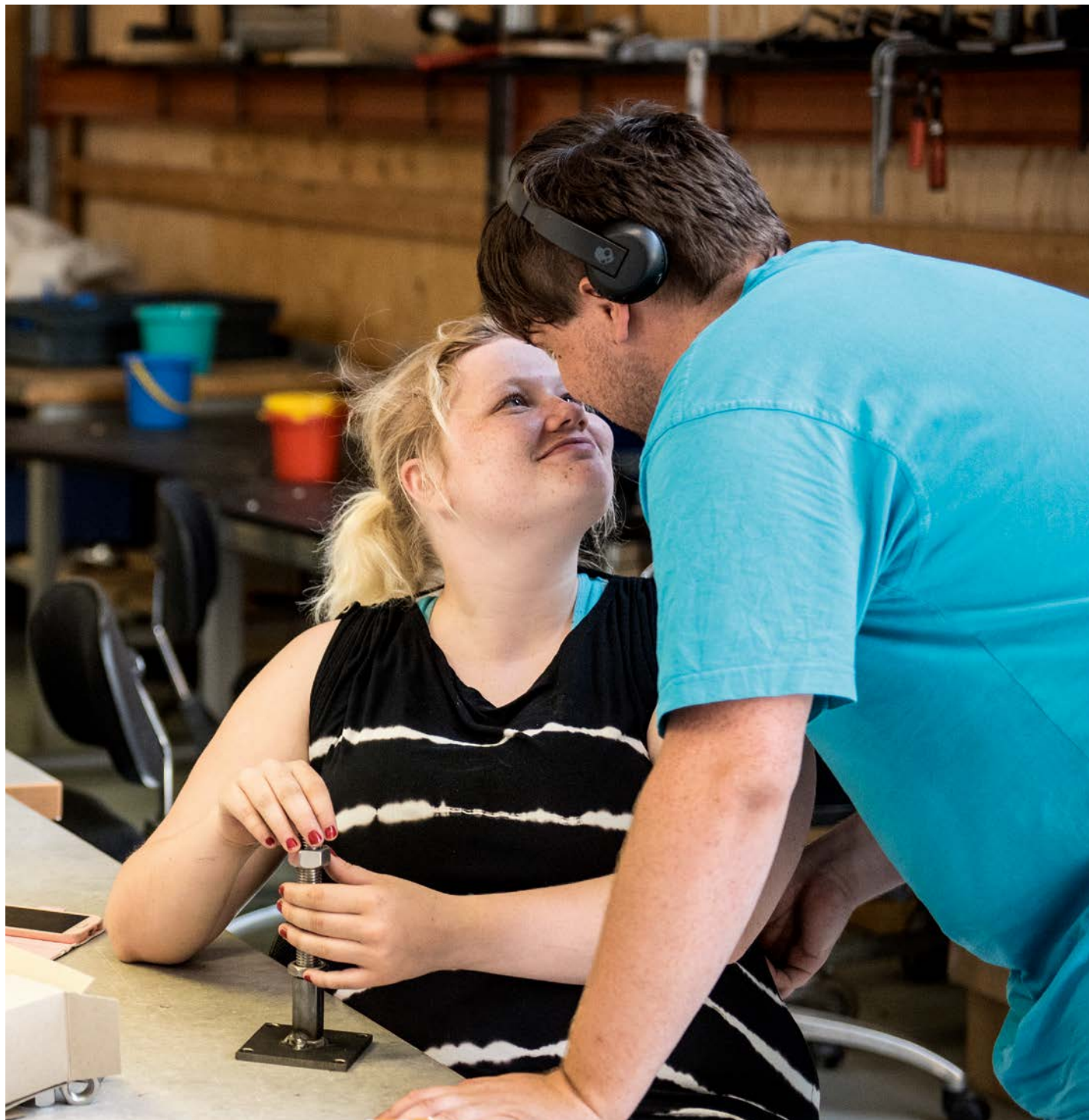
– Vi hører hele tiden, at virksomhederne skriger på arbejdskraft. Men problemet er, at man kun søger faglært arbejdskraft. Og den tankegang skal man væk fra, lyder det fra Peter Nørgaard, som argumenterer for, at der er masser af job, der ikke kræver faglærte hænder.

– Man bliver altså nødt til at være lidt kreativ. Hvorfor ikke tænke i mesterlære, forefaldende arbejde og nogle flere fejedrenge? Min erfaring er, at hvis man fx ansætter en ufaglært og stille og roligt bygger vedkommendes selvværd og arbejdsevne op, så får man dem ofte tilbage på uddannelsessporet senere i arbejdslivet – når de selv er klar til det, siger han og kommer med et helt aktuelt eksempel på, hvordan man kan tænke alternativt.

– For nylig fik vi i Creativ Company nye arbejdsopgaver på lageret. Men i stedet for at tænke i en klassisk fuldtidsstilling valgte vi bevidst at ansætte

Code of Care

Code of Care er en nonprofitorganisation bestående af virksomhedsledere, der selv tager et socialt ansvar og som inspirerer til, informerer om og skaber innovation for at få flere virksomheder til at ansætte mennesker med psykiske, fysiske eller sociale udfordringer i livet.

to nye medarbejdere i småjobs og en i fleksjob. På den måde får vi dækket de 37 timer – og tre mennesker, som ellers stod uden for arbejdsmarkedet, får det antal timer, de hver især kan magte.

Med særligt fokus på unge

I disse år oplever Peter Nørsgaard, at især sårbare unge har brug for en kærlig hånd, fordi de hverken er uddannelses- eller arbejdsmarkedsparete.

– Jeg var for nylig ude i en kommune, hvor de har 420 af de her unge mennesker, som allerede i en ung alder er ved at blive parkeret på sidelinjen. Men tænk lige den tanke, at hvis de bare hver kunne få et ti timers job, så giver det 56 mio. kr. på bundlinjen hvert år. Og vigtigst af alt vil de unge få

det bedre, for jeg har i min tid set så mange mennesker blive raske af at få et arbejde.

Løsningen er ifølge Peter Nørsgaard ret enkel. Politikerne skal begynde at rette fokus mod virksomhederne og stille reelle krav om, at de udviser socialt ansvar. Og virksomhederne skal turde være nysgerrige på at finde arbejdskraft på andre måder, end vi gør i dag.

– Som ansvarlig virksomhed har man en pligt til at være med til at løse de udfordringer, der er i samfundet. Og hvis et menneske har evnen og viljen til at arbejde i 15 timer, så har vi da pligt til at tage imod og udnytte den ressource. Og jeg siger det bare – at udvise social ansvarlighed er stærkt vanedannende. ■

KREATIV Hvorfor ikke tænke mere i mesterlære, forefaldende arbejde og nogle flere fejedrenge, lyder det fra Peter Nørsgaard, medstifter af Code of Care. Han har selv som direktør i mange år ansat rigtig mange udsatte og sårbare mennesker – og opfordrer andre virksomheder til at være kreative og tænke i andre typer job end den klassiske fuldtidsstilling.

OK 2018

Selvom vi snakkede om, at den danske model er i krise, og vi blev nødt til at varsle konflikt, så virkede det, at medlemmerne gik så aktivt ind og støttede forhandlingerne

Benny Andersen, formand, Socialpædagogerne

En afstemning – to rekorder

Den højeste stemmeprocent og den højeste ja-procent nogensinde gav et rungende ja til de nye overenskomster på det offentlige område. Den mindste kreds – Bornholm – havde både højeste stemme- og ja-procent

Af Kit Lindhardt og Jens Nielsen, jni@sl.dk

Da afstemningen om OK 2018 lukkede ved midnat den 3. juni, stod det klart, at rekordmange medlemmer havde deltaget i afstemningen. 52 pct. af de stemmeberettigede offentligt ansatte socialpædagoger havde gjort brug af deres stemmeret – et gevaldigt hop fra forrige OK-afstemning i 2015, hvor kun godt 31 pct. stemte.

Og da stemmerne næste dag ved middagstid var talt op, var endnu en rekord en realitet: Hele 93,4 pct. har sagt ja tak til aftalerne, og det er den højeste ja-procent i Socialpædagogernes historie.

Efter et langt og til tider dramatisk forhandlingsforløb, blev det altså et rungende ja til aftalerne om de nye løn- og arbejdsvilkår for offentligt ansatte medlemmer.

Mens altså 93,4 pct. sagde ja tak til aftalerne, stemte 6,6 pct. nej. Størst andel af nej-stemmer var der blandt de statsansatte, hvor 13 pct. sagde nej. I kommuner og regioner var tallet henholdsvis 6,7 og 5,3 pct., så her var ja-andelen altså næsten oppe på 95 pct.

Og det er forbundets mindste kreds, Bornholm, der har kunnet mønstre både den højeste stemmeprocent med 61,4 pct. og den højeste ja-procent med hele 97,8 pct. Se fordelingen på kredse på kortet på næste side.

Forbundsformand Benny Andersen er 'kisteglad' over, at de nye OK-aftaler tydeligvis har massiv opbakning fra medlemmerne.

– Det er jo en solid blåstempling af det resultat, vi har fået igennem. Det betyder rigtig meget for det videre arbejde, at medlemmerne i den grad har sagt ja. Alle de aktive medlemmer, vi har set

under forhandlingerne og under urafstemningen, fortjener, at det blev så stort et ja, for det er i høj grad også deres fortjeneste, siger Benny Andersen.

Stemmeprocent giver rygstød

Også antallet af stemmer har nået helt nye højder til dette års urafstemning. I år ligger stemmeprocenten på 52,1 pct., hvilket er 21 procentpoint højere end i 2015, hvor kun 31,1 pct. afgav deres stemme.

Den hidtil højeste stemmeprocent i Socialpædagogernes historie var på 42,5 pct., der blev resultatet af afstemningen i 2008. Dengang var der tale om en overenskomst, der bød på en samlet lønramme på 12,8 pct. (i år var den 8,1 pct.), men trods det var der ved afstemningen et rekordstort antal nej-sigere: Hele 30,4 satte kryds ved et nej.

Årets historiske stemmeprocent vil ifølge Benny Andersen give Socialpædagogerne en rigtig god start på forhandlingerne, når overenskomsterne skal fornyes igen i 2021.

– Det betyder rigtig meget, at arbejdsgiverne nu kan konstatere, at vores stemmeprocent i den grad er steget. Det viser også, at vi mente det alvorligt, at vi i år skulle have en reallønsfremgang og parallelitet med det private arbejdsmarked, siger han.

Ikke kun Socialpædagogerne, men også en række af de andre forbund oplevede stærkt stigende stemmeprocenter, men stigningen hos Socialpædagogerne, der svarer til godt 66 pct. i forhold til 2015, er en af de absolutte højdespringere.

Et ja med god grund

Også Socialpædagogernes ja-procent på 93,4 hører til i den pæne ende. Og det skyldes ganske enkelt, at medlemmerne fik det, de efterspurgte:

De nye overenskomster indeholder bl.a. en reallønsfremgang for alle over de næste tre år og en parallel lønudvikling mellem det private og offentlige arbejdsmarked. Retten til at få støtte til efter- og videreuddannelse fortsætter, og der er for første gang afsat midler til en principiel og historisk ligelønspulje som første skridt mod et mere retfærdigt arbejdsmarked.

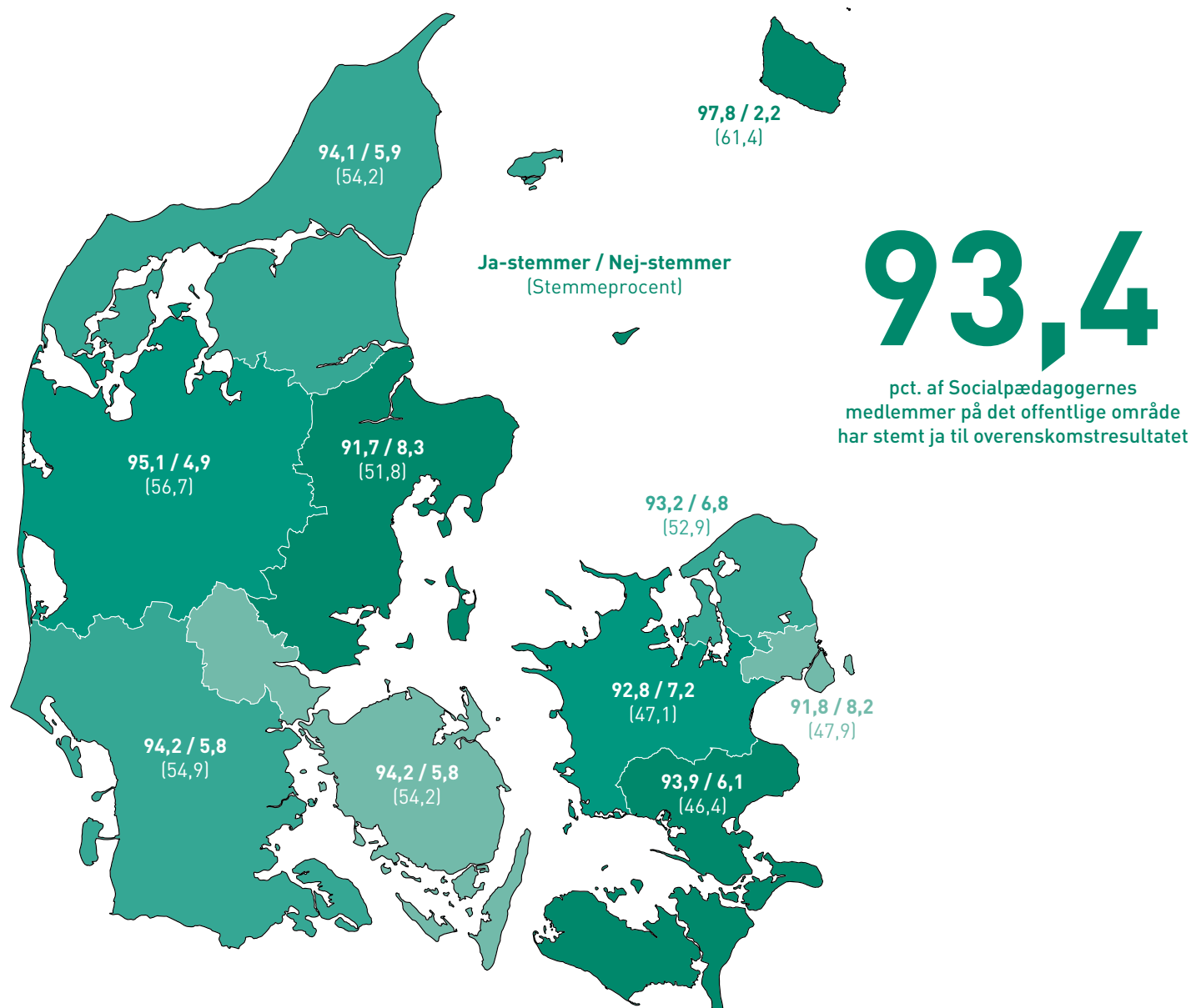
Kommuner, regioner og staten

Stemmefordelingen for ansatte på det kommunale, regionale og statslige område:

Kommunalt ansatte: 51,5 pct. har stemt. Ja-procent: 93,3. Nej-procent: 6,7

Regionalt ansatte: 57,3 pct. har stemt. Ja-procent: 94,7. Nej-procent: 5,3

Statsansatte: 64,8 pct. har stemt. Ja-procent: 87. Nej-procent: 13

Det er, siger Benny Andersen, en 'rigtig lønoverenskomst', og det var lige præcis, hvad medlemmerne bad om, da kravene til overenskomstforhandlingerne blev udtaget i efteråret.

– Jeg tror først og fremmest, at vi får så stort et ja, fordi vi har lavet en overenskomst, som afspejler de ønsker, medlemmerne selv kom med i den indledende fase af OK 2018. Der var det helt gennemgående krav løn, løn og løn. Så det er selvfølgelig det, vi har gået benhårdt efter, og det er det, vi nu har fået, siger han.

I øvrigt var kønsfordelingen i bunken af ja-stemmer ligesom i 2015 skæv: Hos kvinderne stemte 94,7 ja, mens 'kun' 89,4 pct. af mændene stemte ja.

Det har virket

Det var som bekendt ellers tæt på, at hele overenskomstforløbet var endt i storkonflikt på det offentlige område. Men efter flere ugers hårde og dramatiske forhandlinger i forligsinstitutionen endte

det kort før deadline med en aftale på først regionernes område og kort derefter på kommunernes og statens område.

– Selvom der har været frustrationer, og vi har været vrede og tvivlet på tingene, så må vi bare sige, at det har virket. Selvom vi snakkede om, at den danske model er i krise, og vi blev nødt til at varsle konflikt, så virkede det, at medlemmerne gik så aktivt ind og støttede forhandlingerne.

– Jeg tænker først og fremmest tilbage på alle de tillidsrepræsentanter, medlemmer og kredsbestyrelsesmedlemmer, som har været så aktive og engagerede. Det er det, der gør, at vi kan være glade i dag, siger han.

De gamle overenskomster udløb 1. april i år. De nye indføres med tilbagevirkende kraft. Det betyder, at lønstigningerne for perioden fra 1. april efterbetales i slutningen af juni. ■

Læs mere om OK 2018 på sl.dk/OK18

VENDEPUNKT

Jeg troede ikke på, at jeg ville blive til noget, og at jeg ville få min afgangseksamen. Det var der heller ikke andre, der troede på. Jeg har altid fået at vide, at jeg ikke kunne noget. Men Walid sagde, at jeg skulle tro på mig selv

'Sami', 18-årig ung på kanten

Sami trådte væk fra kanten

Der var den kriminelle vej, som sikrede Sami 20.000 kr. på en weekend. Og der var vejen hen til folkeskolens afgangseksamen. Ingen troede på, at han kunne klare det sidste. Men med socialpædagogisk støtte valgte Sami vejen væk fra kanten

Af Lea Holtze, lhe @sl.dk
Foto: Søren Kjeldgaard

’Det er nu eller aldrig’, sagde ‘Sami’ til sin støttekontaktperson uden at flytte blikket så meget som et sekund. ‘Hvis jeg ikke får min afgangseksamen, så dropper jeg det der med uddannelse. Så tager jeg den anden vej’.

Samis støttekontaktperson, socialpædagogen Walid El-Mohammad, var ikke i tvivl om, at Sami mente, hvad han sagde. For Sami havde i et års tid allerede bevæget sig med hastige skridt på vej mod kanten – ind i Høje-Taastrups hårdkogte narkomiljø, hvor han også flirtede med det radikaliserede bandemiljø – og videre ud over afgrunden.

Sami blev som 14-årig anbragt på et opholdssted lidt uden for Roskilde. For i stedet for at passe sin skole, brugte han krudtet på ‘drengestreger’, som han siger. Men han trivedes ikke. Til gengæld lærte han Walid El-Mohammad, der dengang var vikar på stedet, at kende. Og da forældrene efter to år anmodede om at få deres dreng hjem til Høje-Taastrup igen, var det med ønsket om, at Walid El-Mohammad, der nu arbejdede i Storkøbenhavn, blev hans støttekontaktperson.

– Walid var cool. Han var en, jeg så op til. Normalt gider jeg ikke mødes med en kontaktperson, men med Walid var det noget andet, forklarer den nu 18-årige Sami.

Da Sami ankom til opholdsstedet, kunne han hverken læse eller skrive. Da han forlod stedet to år senere, var det med skolefærdigheder svarende

til 5.-6. klasses niveau, selvom han havde en alder, hvor han på papiret burde være på vej ud af folkeskolen. Samis papirer var imidlertid stemplet med diagnoser og indikationer på, at han var på vej til at blive både radikaliseret og indsluset i en intern gruppering inden for den berygtede bandegruppe Brothers.

– Al den snak om, at jeg måske var radikaliseret, fik mig til at tænke over, om jeg egentlig var det. Jeg var da også lige ved at gå den vej. Jeg tænkte bare, at jeg ikke havde andre muligheder, siger han med korslagte arme og et fast blik under den sorte kasket.

Jeg kunne ikke noget

Samis sagsbehandler greb initiativet fra Sami og forældrene og bad Walid El-Mohammad om at være hans støttekontaktperson. Walid El-Mohammad og hans kollega Mohamed Achiban, der også er socialpædagog, har i mange år beskæftiget sig med utilpassede og kriminelle unge. For et par år siden stiftede de virksomheden UR-MOVE, hvor de bl.a. forsøger at nå de unge på gadeplan, inden de bevæger sig ind i bandemiljøet.

Her møder de mange unge, som fx helt er droppet ud af skolen, har opbygget både gæld og et misbrug og som kæmper med lavt selvværd og følelsen af ikke at høre til noget sted i samfundet. En af dem blev Sami, der ud over at få Walid El-Mohammad som støttekontaktperson modtog en-til-en undervisning på den kommunale ungdomsskole.

– Jeg troede ikke på, at jeg ville blive til noget, og at jeg ville få min afgangseksamen. Det var der heller ikke andre, der troede på. Jeg har altid fået at vide, at jeg ikke kunne noget. Men Walid sagde, at jeg skulle tro på mig selv, fortæller Sami.

Find din egen vej

Hver mandag mødtes Walid El-Mohammad med Samis forældre til familieterapi, så de kunne få nogle pædagogiske værktøjer til at håndtere deres store søn. Og hver mandag og onsdag kørte Walid

Vendepunkt

De kan gøre en verden til forskel – socialpædagoger, der møder den udsatte borger, når han eller hun er nede i en af livets bølgedale. I denne og kommende artikler har vi sat socialpædagogen og borgeren stævne og bedt dem fortælle om det møde og den relation, der blev et vendepunkt i et ellers skrøbeligt og udsat liv.

El-Mohammad og Sami en tur, mødtes hos UR-MOVE for at lave lektier eller tog på biblioteket og skrev jobansøgninger.

Walid El-Mohammad stillede ikke forbud op for Sami. Men han forklarede ham mulighederne og konsekvenserne ved de valg, han traf – at en uddannelse ville give ham mulighed for at tjene hvide frem for sorte penge. At hashhandel på gaden i Høje-Taastrup ganske vist snildt kunne indbringe ham 20.000 kr. på en weekend, som han kunne brænde af på dyre hoteller og restauranter, men at det også betød, at han altid skulle se sig over skulderen.

– Jeg havde smag for de nemme penge, og jeg gik meget op i bandemiljø. Det var de tider, hvor ISIS (Islamisk Stat, red.) var kendt, og vi snakkede om, hvad ISIS egentlig gør ved andre mennesker. Så måtte jeg selv finde ud af, hvad der var rigtigt og forkert. Jeg vidste godt, der var en anden vej end kriminalitet. Den var bare lidt sværere, fortæller Sami.

Samtidig insisterede Walid El-Mohammad på, at de to skulle have daglig kontakt. For mellem to onsdagsaftaler kunne meget nå at ske i Samis liv. Men der var perioder, hvor netværket i Høje-Taastrup trak meget mere end en aftale med Walid El-Mohammad – hvor Sami ikke dukkede op

eller tog telefonen. Og perioder, hvor Sami blev rasende på sin støttekontaktperson, fordi han fx orienterede forældrene, når Sami trådte ved siden af, og SSP kom på banen.

– Jeg gider ikke have dig som kontaktperson mere, råbte Sami ind i telefonen.

Men der gik ikke lang tid, før han ringede tilbage. For han godt kunne se, at Walid El-Mohammad faktisk forsøgte at passe på ham. Og derfor blev Walid El-Mohammad da også ved med at ringe. Ved og ved. Når der slet ikke var hul igennem, kørte han rundt i nærområdet og spurgte efter Sami.

– Før i tiden tænkte jeg, at Walid kun hjalp mig for at tjene penge. Derfor gad jeg ikke være sammen med ham. Men han blev ved med at ringe til mig. Hvis det var mig, var jeg nok bare gået, men Walid var ikke ligeglad, siger Sami.

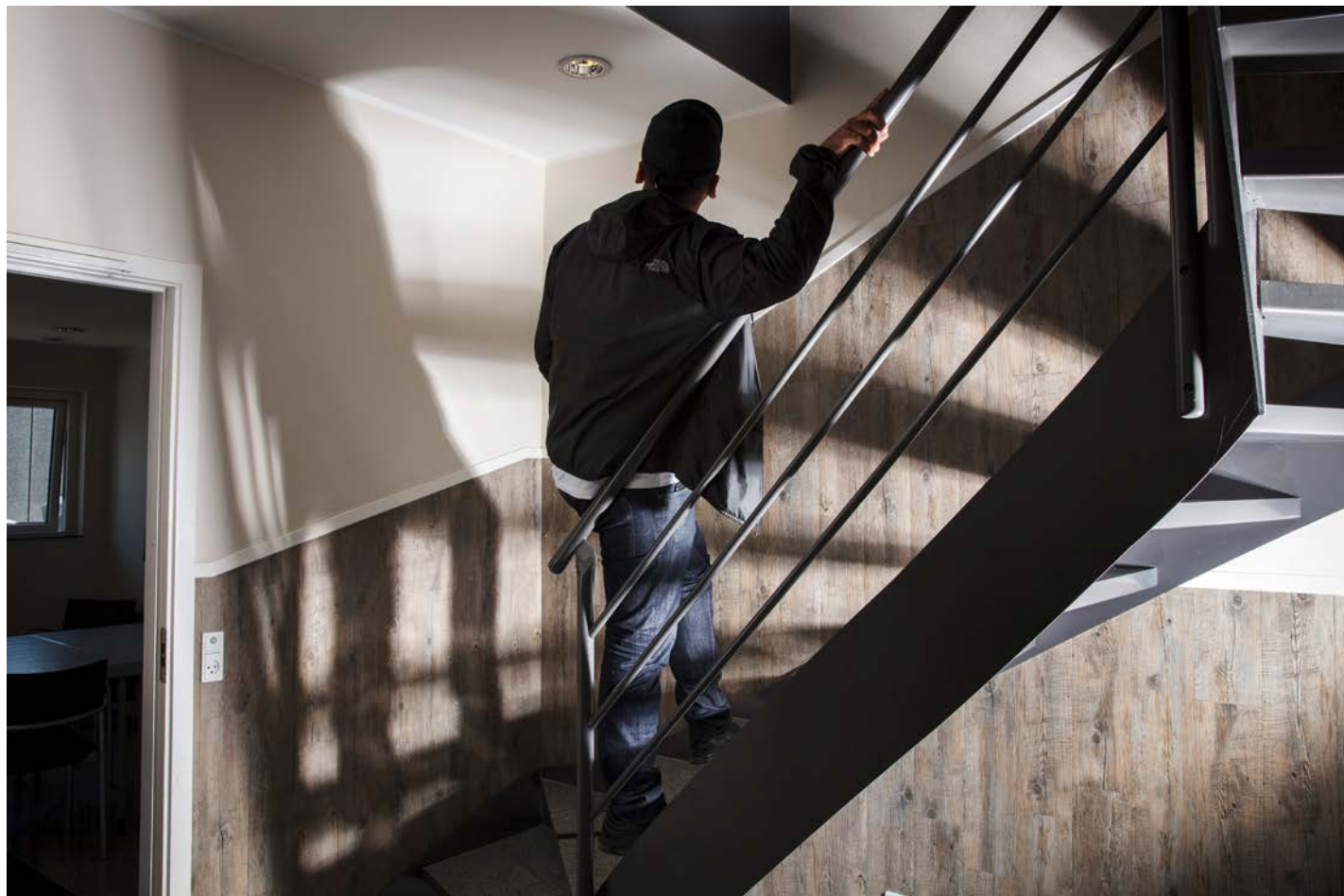
Det modsatte bevist

Derfor tog socialpædagogen det også alvorligt den dag, Sami meddelte, at nu var det sidste chance – enten fik han sin afgangseksamen, eller også valgt han gaden.

Selvom Walid El-Mohammad gennemgik den ene dansk-tekst efter den anden med Sami, havde Sami svært ved at huske, hvad han fik fortalt. De

RELATION 18-årige 'Sami' var til at starte med sikker på, at socialpædagogen Walid El-Mohammad (billedet) kun arbejdede for pengenes skyld. Men Walid El-Mohammad fik opbygget en relation, der viste det modsatte.

TILBAGE TIL LIVET 'Sami' har med socialpædagogisk støtte fået oparbejdet en selvtillid, der har gjort det muligt for ham at træde et solidt skridt væk fra kanten og tilbage til livet.

to fandt i stedet ud af, at hvis de opførte dansk-teksterne som skuespil, så satte både karakterer og handlingsforløb sig fast i hovedet på Sami. Og selvom Sami var hunderød den dag, han skulle op til eksamen, så kunne han gå stolt derfra med karakteren 7 i dansk og desuden 4 i matematik. Dermed var vejen banet for en erhvervsuddannelse.

– Min sagsbehandler har selv sagt, at hun regnede med, at jeg ville sidde i fængsel nu. Men jeg beviste det modsatte, siger Sami med et skævt smil.

Forstadsdrømme

Sami forsøgte sig med uddannelsen til sosu-assistent og skulle for første gang i sit liv gå i en helt almindelig klasse. Han skulle lige lære, at man ikke skal puste sig op med sort hættetrøje og korslagte arme foran skolen – ligesom han gjorde, da han handlede hash på gaden – hvis man gerne vil

gøre sig gode venner med klassekammeraterne. Og lærerne skulle lige forstå, at Sami havde godt af at brænde krudt af nede i skolens fitnessrum, før han kunne sidde stille på en stol i klasselokalet.

I dag har Sami fundet ud af, at hans drøm ikke er at blive sosu-assistent. Derfor har han i stedet søgt ind og skal starte på teknisk skole efter sommerferien. Ambitionen er en dag at arbejde med bagagetransport i en lufthavn – måske suppleret med at være pædagog-vikar, ligesom Walid El-Mohammad var.

– Jeg kan godt lide det der med at hjælpe andre. Ligesom Walid hjalp mig. Og så håber jeg, at jeg får en familie og en bil – ja, et helt almindeligt liv i Høje-Taastrup, siger Sami.

Når han bliver spurgt, hvad han selv synes, han er god til i dag, bliver han stadig tavs.

– Altså, hvad mener du med god, lyder resposen.

Men efter noget tid, dukker den spirende selvtillid alligevel op til overfladen – han er jo faktisk blevet god til at stå op om morgenen, holde sine aftaler, køre bil, flytte ting fra A til B, sætte sig mål og nå dem.

– For tre år siden ville jeg slet ikke have kunnet sidde stille her. Det ville have været alt for kedeligt. Meget har ændret sig i mit liv. Og jeg glemmer aldrig den støtte, jeg har fået undervejs, siger han. ■

Samis navn og navnet på hans hjemkommune er opdigtet af hensyn til hans sikkerhed. Hans virkelige identitet er kendt af redaktionen.

Socialpædagerne på Folkemødet

Den 14.-17. juni blev Folkemødet afholdt på Bornholm. Her var Socialpædagerne bl.a. vært for et arrangement, der satte fokus på unge på kanten i Danmarks udsatte boligområder. Her deltog Socialpædagogernes næstformand Verne Pedersen, formanden for Politiforbundet, Claus Oxfeldt, og Bent Clausen, der er næstformand i Dansk Boldspil-Union, DBU.

BEMANDING

Kompetent personale er afgørende

I kølvandet på artikler i Socialpædagogen om et stort forbrug af vikararbejde på døgnområdet har socialminister Mai Mercado (K) været i samråd om sagen. Kommunerne har ansvaret for at sikre kvalificeret arbejdskraft, lød det

Af Kit Lindhardt, nyhedsrum@sl.dk

Er det fagligt forsvarligt, at den daglige bemanning på flere socialpædagogiske arbejdspladser i stort omfang er bundet op på vikardækning?

Det spørgsmål ville SF's sundheds- og ældreordfører, Kirsten Normann Andersen, gerne have besvaret af socialministeren efter at have læst en række artikler i fagbladet Socialpædagogen om underbemanning og et stort forbrug af vikarer og timelønnede på især døgnområdet.

Artiklerne afslørede, at en række arbejdspladser havde problemer med at stille et nødberejdskab under en evt. strejke eller lockout, bl.a. fordi vagtplanerne var fyldt med huller, som blev udfyldt af løsansatte vikarer, der ikke måtte indgå i nødberejdsabet.

Som tidligere FOA-formand i Østjylland har Kirsten Normann Andersen også selv oplevet, at flere bliver ansat i stillinger på ned til otte-ti timer om ugen.

– Vi kan ikke have, at fastansat personale bliver en truet art i vores velfærdssystem. Det går ud over kvaliteten, hvis man ikke prioriterer et stærkt fastansat team, hvor der kan

oparbejdes tillid og relationer, sagde Kirsten Normann Andersen forud for samrådet, som socialminister Mai Mercado (K) var indkaldt til den 29. maj.

Kommunerne har ansvaret

Mai Mercado udtrykte på samrådet bekymring over det billede, som blev tegnet i Socialpædagogen af, at et nødberejdskab svarer til den daglige bemanning på flere socialpædagogiske arbejdspladser.

– Det får mig naturligvis til at tænke over, om der er noget, vi skal have undersøgt nærmere – om der er noget omkring de overordnede rammer, vi skal se på. For som samfund, som bruger mange ressourcer på det her område, skal vi også kræve, at børn, unge og voksne på døgninstitutioner og botilbud bliver mødt af et personale, der er i stand til at favne deres udfordringer og behov, sagde Mai Mercado.

Hun understregede, at det først og fremmest er kommunernes ansvar at sikre, at kvaliteten er til stede på landets botilbud og døgninstitutioner. Ifølge ministeren følger hun tæt op på, om det ansvar bliver løftet. Det gør hun bl.a. ved hjælp af socialtilsynene, som holder opsyn med, at kravene til de godkendte steder er opfyldt.

– I hverdagen er det afgørende, at der er fast personale, som kan give den støtte og hjælp, der er brug for, og som er klædt på fagligt til opgaven. Derfor er det centralt, at kommunerne tager deres ansvar på sig. De skal sikre, at der er det rigtige tilbud med det rigtige personale til de borgere, de har ansvar for, sagde ministeren.

Selvom en vagtplan fyldt med vikartimer kan svække konti-

nuiteten og dermed indsatsen over for borgerne, er der ifølge ministeren grund til at anerkende vikarernes indsats:

– De står ofte på spring for at tage fat med kort varsel og på skæve tidspunkter, når de fastansatte skal på orlov eller efteruddanne sig. Det kan give rum og plads til, at det faste personale kan yde en mere specialiseret indsats.

Hvor mange uddannede?

Til samrådet bragte socialordfører for Socialdemokratiet Pernille Rosenkrantz-Theil den meget omtalte sag om drabet på en købmand i Nordjylland op. Købmanden blev dræbt af en ung mand, som var anbragt på et bosted, hvor en stor del af de ansatte ikke havde en pædagogfaglig uddannelse.

Pernille Rosenkrantz-Theil mener derfor, at der er behov for at undersøge, om det er et enkelttilfælde – eller om der flere steder er en stor andel af ufaglært personale.

– Hvad er det for nogle fastansatte, vi har? Hvad er ud-

dannelsessammensætningen på døgninstitutioner, opholdssteder og botilbud? Jeg vil gerne bede om, at ministeren giver sådan et overblik, sagde ordføreren.

Tag en alvorssnak

Kirsten Normann Andersen er enig med ministeren i, at kommunerne har ansvaret for at sikre kvaliteten på de sociale tilbud. Men hun håber, at ministeren i de kommende økonomiforhandlinger med KL vil tage spørgsmålet om bemanning op.

– Ministeren kan ikke både sidde her og slå på kommunerne og sige, at det er jeres ansvar, og så ikke samtidig tale med kommunerne om, hvorfor Socialpædagogerne siger, som de gør, og hvorfor vi ser de her tragiske enkeltsager, som altid lader til at bunde i for lav normering og mangel på faglighed.

– Så jeg håber, at ministeren vil tage en seriøs drøftelse med kommunerne om, hvordan det kan være, at det ser sådan her ud, og hvad løsningerne kan være, sagde ordføreren efter samrådet. ■

21 pct. er timelønnede

- Ifølge en opgørelse, som Socialministeriet har fået fra Kommunernes og Regionernes Løndatakontor, er ca. 21 pct. af de ansatte på offentlige botilbud og døgninstitutioner timelønnede. De private tilbud er ikke inkluderet i statistikken.
- Brugen af timelønnede vikarer fra eksterne vikarbureauer indgår ikke i statistikken.
- Opgørelsen viser, at der er stor forskel på, hvor mange timelønnede der er blandt henholdsvis faglærte og ufaglærte faggrupper. Således er ca. 9 pct. af socialpædagogerne ansat som timelønnede, mens det gælder ca. 48 pct. af omsorgs- og pædagogmedhjælperne.

LYKKELIGA

Jeg synes, det sjoveste ved at spille håndbold er at skyde. I dag løb vi ind på banen i røg, og nu skal vi ned og spille kamp

Mads Reintoft Christensen, Aalborg Kidz

‘Man får venner af det’

Taget på Gigantium i Aalborg var ved at lette af lykke, da 275 børn med udviklingshandicap var samlet til Danmarks største håndboldfest, LykkeCup, den 9. juni. Det bedste ved at gå til håndbold er, at man får venner af det, fortæller 14-årige Martin

Af Lea Holtze, lhe@sl.dk

Foto: Tao Lytzen

Tribunen var fyldt til bristepunktet. Kamerterne rullede. Og der blev klappet taktfast, mens røg og discolys fyldte banerne i Gigantium i Aalborg. Ind marcherede det ene hold børn i farvestrålende spillertrøjer efter det andet – med smil fra øre til øre.

– Jeg har glædet mig som et lille barn til den her dag. For vi skal se håndbold i verdensklasse. Gi' lige alle lykkebørnene en kæmpe hånd, lød det i kommentatorhøjtalerne fra den tidligere landsholdsspiller Rikke Nielsen.

Og dermed var Danmarks største håndboldfest, LykkeCup, i gang. 275 børn med forskellige udviklingshandicap fra landets 27 Lykkelige-hold var samlet til sæsonfinale.

På lægterne hyldede hundredevis af venner, familiemedlemmer og Socialpædagogerne, som er ligasponsor for Lykkelige, de små stjernespillere.

En af dagens hovedpersoner var 14-årige Martin Gerlach fra Lykkelige-holdet Special Kidz i Helsingør. Og selvom der var masser af kendisser på programmet, glædede han sig bare allermost til at komme ud på banen og spille bold – og vinde.

– Det er sjovt at spille håndbold. Man får venner af det, fortæller han.

Hans holdekammerat Prince Kay på 11 år havde også høje forventninger til dagens kampe.

– Jeg har engang prøvet at vinde 18-2. Det håber jeg også, at vi gør i dag, siger han.

Et positivt fællesskab

Idékvinden bag Lykkelige er Rikke Nielsen. Hun tog initiativ til håndboldprojektet, efter at hun selv fik datteren Magda med Downs syndrom, som for alt i verden skulle have mulighed for at gå til håndbold ligesom alle andre børn.

Tanken med projektet var at lukke ned for al snak om begrænsninger for en stund og i stedet gøre børn med et udviklingshandicap til topscorere, holdspillere og sportsstjerner i et positivt fællesskab fyldt med grin og gode oplevelser.

På godt halvandet år er initiativet vokset til, at der nu findes frivillige håndboldhold i 27 kommuner i Danmark og på Færøerne. Siden august har 11-årige Mads Reintoft Christensen spillet på Lykkelige-holdet Aalborg Kidz.

– Jeg synes, det sjoveste ved at spille håndbold er at skyde. I dag løb vi ind på banen i røg, og nu skal vi ned og spille kamp, fortæller han begejstret.

Inden kampene blev fløjtet i gang, skulle der vrikkes, vugges og danses, så alle spillere var varmet godt op. Det skete til koncert med den populære musiker og Voice Junior-dommer Joey Moe, der blev modtaget af alle spillere til et gigantisk gruppekram på banen og en high-five fra Martin.

– Nu sætter jeg mig op på tilskuerpladserne og tuder, imens jeg nyder hvert eneste øjeblik resten af dagen, lød det fra en rørt Rikke Nielsen, hvorefter publikum stimlede sammen langs banerne – klar til at hyldede de mange lykkebørn. ■

Lykkelige-sponsor

Socialpædagogerne er den stolte sponsor for Lykkelige-gaen, der giver børn med udviklingshæmning mulighed for at spille håndbold på netop deres niveau, og forbundet var selvfølgelig med, da ligaens første store landsstævne, LykkeCup, blev holdt i Aalborg.

LYKKELIGA

Socialpædagog: Det er lykke i børnehøjde

Her forstår de virkelig at spille på de strenge, hvor Sylvester er god. Det er det, det handler om – ingen tager notits af, at han nogle gange løber ned i den anden ende af hallen

Ulla Bytofte, socialpædagog og farmor til Sylvester

Socialpædagog Ulla Bytofte hepper på sit barnebarn Sylvester, der spiller med på et af landets Lykkeligahold. Her møder de frivillige ham lige dér, hvor han er – diagnoserne er skudt til hjørne og erstattet med sjov og leg

Af Lea Holtze, lhea@sl.dk
Foto: Tao Lytzen

Kom så Sylvester, sådan der! Ulla Bytofte, der er farmor til Sylvester, hepper fra lægterne i Gigantium i Aalborg, hvor årets helt store håndboldfest er skudt i gang. Her er mere end 270 børn med udviklingshandicap og deres trænere fra landets Lykkeliga-hold samlet til LykkeCup.

Glæden ved at have en bold mellem hænderne stråler ud af seksårige Sylvester. Ligesom den gør hver uge, når Ulla Bytofte kører ham til træning.

– Sylvester står klar med sin drikkedunk, når vi skal køre, og glæder sig altid helt vildt til at komme til håndbold. Hans storebrødre går til sport, og nu er han ikke længere bare med ude at kigge på – han går også til noget, som er hans. Det giver ham selvværd, fortæller hun.

Ulla Bytofte er socialpædagog og har arbejdet med mennesker inden for autismespektret både på bosteder og aflastningstilbud i en årrække.

Men når hun hepper på Sylvester fra sidelinjen, er det som farmor – hvor glæden i hans øjne får det til at boble inde i hende.

– Her forstår de virkelig at spille på de strenge, hvor Sylvester er god. Det er det, det handler om – ingen tager notits af, at han nogle gange løber ned i den anden ende af hallen. Der er højt til loftet og fokus på samvær, fællesskab og på det at have det sjovt, siger hun.

Glæde skal deles

Sylvesters Lykkeliga-hold kommer fra Herning og har eksisteret et par måneder. Til at starte med var der seks-syv tilmeldte, men nu er holdet vokset til det dobbelte. Her mødes børn med alverdens diagnoser og i alle aldre.

De første par gange turde et af børnene ikke løbe med ud på banen. Men så fandt trænerne ud af, at lykken var at stå på mål. En anden ville kun være med til opvarmning og havde glæde ved det. Og hvor mange sekunder, børnene holder på bolden, eller hvor mange skridt, de tager, før de skyder, bliver ikke talt så nøje.

– De møder børnene dér, hvor de er, og stiller ikke for høje krav. Samtidig er de ikke nervøse for, om børnene kan fungere sammen, når nu deres problematikker er så forskellige. De kan tværtimod lære af hinanden og opnå en accept af hinandens udfordringer. Den tilgang tror jeg, vi som fagfolk kunne lære noget af, konstaterer Ulla Bytofte.

At være som man er

Sylvester selv har en mental udviklingshæmning, ADHD og epilepsi. Men 'derfor kan man jo sagtens spille håndbold', som Ulla Bytofte siger. Forældrene har nogle gange brug for at sætte ord på børnenes problemstillinger, men trænerne hæfter sig ikke ved diagnoserne.

– Det vigtige er, at de kan aflæse børnene og reagere på deres behov, når én fx har brug for at sætte sig på bænken eller gå fra i ny og næ, siger hun.

Og det er nok i virkeligheden det, der adskiller den frivillige og den faglige indsats, som netop gør, at frivillighed og faglighed kan gå så godt hånd i hånd, mener Ulla Bytofte.

– Som fagpersoner arbejder vi jo altid målrettet og forsøger at udvikle de mennesker, vi arbejder for og med – der er altid en læringsproces i det, vi gør. Sådan skal det også være. Men det er noget andet med en fritidsaktivitet. Her får børnene lov til at lege og være lige, som de er, hele tiden. ■

Vi skal give børnene muligheder

Glæden i lykkebørnenes øjne gjorde indtryk på Socialpædagogernes formand og såede et frø til en treårig sponsoraftale med håndboldfællesskabet Lykkeliga. For den slags initiativer, der forlænger socialpædagogers indsats, skal der være mange flere af

Af Lea Holtze, lhea@sl.dk

Foto: Martin Bubandt

Det er dæleme godt, det her, tænkte forbundsformand Benny Andersen for sig selv, da han for godt et år siden så et indslag i tv. Her løb en håndfuld børn grinende rundt på en håndboldbane i Aalborg med den tidligere landsholdsspiller Rikke Nielsen i spidsen.

– Jeg så deres glæde ved at være en del af et fællesskab. Jeg så glæden ved at grine sammen. Og jeg så børn, der først og fremmest var børn, fortæller Benny Andersen om sit første møde med Lykkeliga, et håndboldfællesskab for børn med udviklingshandicap.

Hvorfor findes der ikke noget mere af dét, spurgte Benny Andersen sig selv. Og lige dér var den født – tanken om, at Socialpædagogerne kunne være med til at promovere et initiativ som Lykkeliga ved at blive ligasponsor.

Det første Lykkeliga-hold blev etableret i Aalborg i august 2016 af Rikke Nielsen. Den tidligere landsholdsspiller havde selv fået en datter med Downs syndrom, som for alt i verden skulle have muligheden for at gå til håndbold. Siden er der etableret Lykkeliga-hold i 27 kommuner rundt om i landet og på Færøerne, som alle er drevet af frivillige kræfter.

– Når socialpædagogik lykkes, så er det jo med at give børn med fx et udviklingshandicap nogle af de samme muligheder, som alle andre børn har – for at danne relationer, være med i et fællesskab og være en del af noget. På den måde ligger Lykkeliga fuldstændig i forlængelse af målet med meget socialpædagogisk arbejde og vores måde at tænke på, siger Benny Andersen.

Handlingsplaner dømt ude

Hver dag støtter socialpædagoger i specialbørnehaver, aflastningstilbud og på botilbud børnene i

deres motoriske, sociale og menneskelige udvikling. Den indsats gør, at børnene magter fx at gå til håndbold, hvor de får noget andet og mere med sig, forklarer Benny Andersen.

– Vi skal som fagfolk gøre civilsamfundet klar til at tage imod de mennesker, vi arbejder med, ligesom vi er forudsætningen for, at børnene kan få de oplevelser og indgå i de sammenhænge, hvor frivillige kan spille en rolle, siger han og fortsætter:

– Når man går til håndbold, er det for at spille håndbold, have det sjovt og føle sig som vinder. Her er børnene fri for diagnoser og handlingsplaner. Det kan sagtens være, at de om tre måneder også kan noget mere motorisk og måske en dag har modet til at hoppe ind over stregen eller tage en ekstra dribbling, men det er ikke målet. Det er fællesskabet, der er i fokus, siger han.

Ikke kun for eliten

Socialpædagogerne har som pejlemærke, at alle mennesker har ret til et menneskeligt netværk – ikke alene inden for socialpædagogiske mure, men også uden for. Derfor føler Benny Andersen et ansvar for at bygge bro til initiativer som Lykkeliga.

– Det er et fuldstændig menneskeligt, basalt behov at have venner og at være en del af noget. Rammerne for det menneskelige netværk skaber rigtig mange socialpædagoger, og Lykkeliga bringer det med ud i fritidslivet. Derfor føler jeg et ansvar for, at vi løfter med på den opgave, siger Benny Andersen, der af samme årsag valgte at gå ind i socialministerens task force sidste år, som skulle komme med anbefalinger til en ny strategi for et stærkere civilsamfund.

– Vi er et foreningsland, hvor folk deltager i alt fra idrætsforeninger til biografklubber, og det må ikke kun være for eliten. Frivillighed og civilsamfund skal være for alle – også dem med helt særlige livssituationer, siger han.

Mange af Lykkeliga-holdene er udsprunget af allerede eksisterende håndboldklubber rundt om i danske byer med frivillige ildsjæle i front. Det er positivt, at Lykkeliga på den måde er en integreret del af foreningsdanmark, mener Benny Andersen. For på den måde får civilsamfundet øjnene op for, at det også er vigtigt at prioritere mennesker med handicap.

– Hvis de skal have de samme muligheder, som alle andre, er vi også nødt til at prioritere dem i form af både de rette socialpædagogiske tilbud og meningsfulde fritidstilbud, siger han. ■

Når man går til håndbold, er det for at spille håndbold, have det sjovt og føle sig som vinder. Her er børnene fri for diagnoser og handlingsplaner

Benny Andersen, formand, Socialpædagogerne

FERIETID

Men hvad nu hvis du bliver syg?

For rigtig mange er det snart ferietid, og der er nok styr på ferieplanerne. Men har du også styr på reglerne, hvis det skulle blive nødvendigt at ændre planer, hvis du fx bliver syg i forbindelse med ferien?

Af Jens Nielsen, jni@sl.dk

Sommervejret startede tidligt i år, men der er jo på ingen måde nogen garanti for, at det fortsætter. Uanset vejret så står ferietiden dog for døren for rigtig mange, og de fleste har sikkert styr på ferieplanerne. Men hvad gør du, hvis

der går knas i planerne? Hvad gør du, hvis du brækker benet og ikke kan komme på ferie? Hvilke rettigheder og muligheder har du så?

Det er ikke helt enkelt at gennemskue, og derfor er den første, største og vigtigste anbefaling, at du som medlem med det samme kontakter din kreds for at få rådgivning, hvis du bliver syg under eller op til ferieafviklingen. På den måde kan du undgå at komme i klemme i forhold til reglerne på området.

Der er forskellige regler alt efter, om du bliver syg, før din ferie starter, eller du bliver syg, mens du holder ferie:

Hvis du bliver syg, før du er gået på ferie, er hovedreglen, at så har du ret til at få ferien suspenderet og udsat til senere.

Men det er afgørende, at du giver besked til din leder og sygemelder dig *allersenest* på den første aftalte feriedag ved arbejdstids begyndelse.

Hvis du allerede er gået på ferie og så bliver syg, og hvis du er syg i mere end fem dage, så kan du få erstatningsferie – men kun for den sygdom, der ligger ud over de fem første dage af din ferie. Brækker du fx benet på anden feriedag i sommerhuset, så kan du altså ikke få 'erstattet' de fem første dage, men udelukkende den ferie, du havde aftalt ud over det. Og det kræver desuden, at du kan fremvise en lægeerklæring til din leder – en erklæring, du selv skal betale for.

Hvis du bliver sygemeldt før eller i din ferie, men når at blive rask igen i den aftalte ferieperiode, så skal du huske med det

samme at raskmelde dig hos din leder. I skal så aftale, om du skal starte på arbejde igen med det samme, eller om du skal afholde resten af din ferie.

I skal også aftale, hvornår den udskudte del af din ferie skal afholdes. Og her kan du ikke regne med, at den kan afholdes i forlængelse af den ferie, du har tilbage.

Hvis du er helt eller delvist sygemeldt, er der nogle særlige og temmelig indviklede regler for afvikling af ferie, som det er vigtigt at være opmærksom på. Derfor er det her ekstra vigtigt, at du kontakter din kreds og får den rette rådgivning. ■

Find din kreds' kontaktinformationer og evt. særlige sommeråbningstider på www.sl.dk eller på næstsids side i dette fagblad.

UDSATTE

Socialt udsatte er markant mere syge

Markant flere socialt udsatte dør af bl.a. længerevarende sygdom og stress end resten af befolkningen, viser en ny undersøgelse

Af Marie Dissing Sandahl, mds@sl.dk

Sygdom og dårligt helbred er ulige fordelt blandt danskerne. For langt flere socialt udsatte plages af sygdom, stress og overgreb end resten af befolkningen, viser en ny undersøgelse lavet af Statens Institut for Folkesundhed.

Næsten dobbelt så mange socialt udsatte har problemer med langvarig, fysisk sygdom, hvilket svarer til 60 pct. af de udsatte. Hver anden socialt udsatte er stresset, hvilket kun gælder for hver femte blandt resten af befolkningen.

Undersøgelsen, SUSY UDSAT 2017, er lavet for Rådet for Socialt Udsatte, og rådets formand, Jann Sjørnsen, ser en klar tendens:

– Undersøgelsen bekræfter, at der er en markant social slagside i danskernes sundhedstilstand. Det er noget, der skal tages meget alvorligt, og der ligger en stor opgave i at få gjort sundhedsvæsenet mere

tilgængeligt for socialt udsatte borgere, siger han i en pressemeddelelse.

Også i antallet af selvmordsforsøg er de socialt udsatte klart overrepræsenterede. Hele 40 pct. har på et tidspunkt i livet forsøgt at begå selvmord. Undersøgelsen viser også, at socialt udsatte kvinder er mere udsatte end den gennemsnitlige danske kvinde: Hver tyvende er blevet voldtaget inden for de seneste år, mens 16 pct. af kvinderne har været udsat for seksuelt overgreb eller voldtægtsforsøg.

1.300 personer har deltaget i spørgeskemaundersøgelsen, og de er alle enten udsatte for hjemløshed, sindslidelse,

stofmisbrug, alkoholmisbrug, prostitution eller andre alvorlige sociale problemer. Undersøgelsen laves hvert femte år, og sammenlignet med for fem år siden er der ikke sket nogen store ændringer i socialt udsattes helbredstilstand.

– Undersøgelsen vidner om vilkår, som ingen i Danmark bør leve under. I de sidste ti år er der ikke sket nogen mærkbar forbedring i socialt udsattes sundhedstilstand og trivsel. De mange vellykkede udviklingsprojekter og forsøg på sundheds- og socialområdet er ikke nok. Der er behov for at gøre de gode erfaringer landsdækkende, siger Jann Sjørnsen. ■

BOTILBUD

KRAP gør en positiv forskel

KRAP-metoden er god til at fastholde færdigheder hos voksne med udviklingshæmning og betyder færre konflikter, viser evaluering, der ledsages af en række konkrete værktøjer til botilbud, der vil indføre metoden

Af Jens Nielsen, jni@sl.dk

Man kan ikke flytte sig derfra, hvor man ikke er, så hvis man som socialpædagog vil flytte noget, skal man bygge mennesker op bid for bid. Og det kræver, at man gør sig umage med at forstå den andens situation, før man griber til handling. Pædagogen skal se sig selv som en pædagogisk håndværker.

Sådan sagde hovedarkitekten bag KRAP-metoden, Lene Metner fra PsykologCentret, til dette blad i et interview om metoden for fem år siden. Det var fem år efter, at hun i 2008 udgav grundbogen om metoden, og nu har Socialstyrelsen fået evalueret brugen af metoden i det socialpædagogiske arbejde med voksne med udviklingshæmning.

KRAP står for Kognitiv Ressourcefokuseret og Anerkendende Pædagogik, og anvendes metoden systematisk, er den et godt redskab i arbejdet med at understøtte borgeren og fastholde de praktiske færdigheder i hverdagen på et botilbud, viser evalueringen.

KRAP kan bruges i forhold til en række borgergrupper, men nu er en udgave særligt målrettet voksne med udviklingshæm-

ning i længerevarende botilbud afprøvet i fem kommuner i et fire år langt projekt.

Værktøjer klar til brug

Det har gavnet borgerne på en række områder, og det har betydet færre konflikter i hverdagen, viser evalueringen.

De borgere, der har modtaget KRAP-indsatsen, er i højere grad end kontrolgruppen i stand til at fastholde deres funktionsniveau, når det gælder praktiske færdigheder, hedder det fra Socialstyrelsen. Og de bedste resultater er opnået på de botilbud, der har holdt fast i metoden og brugt den mest konsekvent.

Det har hos dem ført til mindre problemskabende adfærd, mindre uro og færre konflikter med borgeren – noget som medarbejderne i undersøgelsen vurderer skyldes, at de via metoden har lavet en systematisk afdækning af årsagerne til borgernes frustrationer.

Desuden viser evalueringen, at det har haft stor værdi for medarbejderne, at de via de fælles uddannelsesforløb har fået styrket det fælles faglige sprog og det pædagogiske fokus.

Og prisen? Ifølge evalueringen har indførelsen af KRAP betydet en beskedent ekstra udgift på 0,3 time om ugen pr. borger. Det svarer til 135 kr. pr borger.

Evalueringen af KRAP-indsatsen er gennemført for satspuljemidler, og sammen med den udgiver Socialstyrelsen en metodebeskrivelse, en manual og en implementeringsguide, som gør det let for andre botilbud at tage metoden til sig. ■

Læs mere og find materialet via www.kortlink.dk/u9ud og læs interviewet med Lene Metner via www.kortlink.dk/u9uk

NOTER

Ny lov om forskelsbehandling

Folketinget vedtog den 31. maj en lov, der forbyder forskelsbehandling på grund af handicap uden for arbejdsmarkedet – og fra den 1. juli kan klager over overtrædelse af forbuddet mod forskelsbehandling indbringes for Ligebehandlingsnævnet. I forvejen er der en lov, Forskelsbehandlingsloven, der finder anvendelse inden for arbejdsmarkedet – denne lov gælder stadig. Den nye lov derimod gælder for al offentlig og privat virksomhed. Loven bliver også omtalt som 'diskriminationsforbud mod handicappede'.

tln

Højskoler hjælper udsatte unge videre i livet

Via et tre-årigt EU-projekt 'Højskolen som genvej' har Vrå Højskole haft succes med at hjælpe udsatte og sårbare unge videre i uddannelse – og videre i livet. Det konkluderer en ny rapport, der har set på, hvorvidt et højskoleophold kan ses som genvej til uddannelse eller beskæftigelse for en gruppe unge, som af forskellige grunde ikke er en del af uddannelsessystemet eller arbejdsmarkedet. I projektet har 159 elever gennemført forløbet. 68 elever er påbegyndt en erhvervsuddannelse, 10 elever er påbegyndt HTX eller STX, 44 er startet på HF – og 10 er i gang med at færdiggøre 9. eller 10. klasse. Du kan læse mere om projektet via www.kortlink.dk/u9wt

tln

Mestringsindsatser hjælper forældre

Det kan være belastende, stressende og konfliktfyldt at være forældre til et handicappet barn, men såkaldte mestringsindsatser i form af kurser og terapiforløb kan hjælpe familierne til en bedre hverdag. Det viser en evaluering af indsatser i 11 kommuner landet over. Tre indsatser – Triple P Stepping Stones, Terapeutisk bistand og Forældrekurser – har været under luppen, og det er særligt Stepping Stones-modellen, der høster roser fra forældrene. Evalueringen viser også, at det er afgørende, at indsatserne sker i et bredt samarbejde med alle, der er involveret omkring barnet. Mestringsprogrammet blev sat i gang med satspuljeaftalen i 2014, og det er Socialstyrelsen, der har fået lavet evalueringen hos VIVE. Se mere via www.kortlink.dk/u9vy

jni

Håndbog om domfældte med udviklingshæmning

Arbejder du med målgruppen sigtede og domfældte med udviklingshæmning? Så kan du nu få et opdateret overblik over den lovgivning, der regulerer indsatsen over for denne målgruppe. I en ny samlet håndbog giver Socialstyrelsen et indblik i de relevante bestemmelser i straffeloven, retsplejeloven og serviceloven. Samtidig sætter håndbogen fokus på det kriminalpræventive arbejde og beskriver konkrete socialpædagogiske indsatser og eksempler på, hvordan personalet kan håndtere nogle af de udfordringer, som det forskelligartede regelgrundlag kan medføre. Håndbogen henvender sig især til ledere og medarbejdere ved de sociale myndigheder og boformer, der arbejder med målgruppen. Du kan downloade håndbogen via www.kortlink.dk/u9wh

tln

UDSATTE

Det er ikke urimeligt at formode, at behovet for fx somatiske indlæggelser ville være mindre i den her gruppe, hvis de sociale indsatser var mere udbredte

Lars Benjaminsen, forsker, VIVE

Helheden halter i indsatsen

Fire ud af fem af de mest udsatte danskere modtager ikke den støtte, der ellers kunne gøre dem bedre til at håndtere hverdagen, viser omfattende analyse. Der er et stort uudnyttet potentiale for at investere på området, mener forskeren bag analysen

Af Jens Nielsen, jni@sl.dk

2 80.000 danskere – eller ca. 7 pct. af befolkningen – var i perioden fra 2010 til 2014 ramt af psykiske lidelser, misbrugsproblemer eller hjemløshed. De hørte med andre ord til den gruppe danskere, der er socialt mest udsat, og som kunne have gavn af en indsats efter en relevant bestemmelse i serviceloven.

Men kun hver femte af dem modtog fx bostøtte – altså individuel social støtte. Det viser en stor analyse foretaget af VIVE. Her har man set nærmere på, hvordan gruppen af udsatte danskere har været i kontakt med velfærdssystemet – ikke kun i form af de sociale indsatser, men også hvis de bliver ramt af sygdom, begår kriminalitet eller på anden vis møder 'systemet'.

Tallene i undersøgelsen er altså fra 2014, og selvom der er sket en hel del med udvikling af nye støtteformer, kommer det bag på VIVE-forsker Lars Benjaminsen, at det kun er hver femte, der har modtaget fx bostøtte:

– Tallet er forbavsende lavt, og det tyder på, at der er et stort potentiale for investeringer her,

siger undersøgelsens hovedforfatter i en kommentar til undersøgelsen.

Fx er de socialt udsatte stærkt overrepræsenteret i sundhedsvæsenet, og noget tyder på, at der kunne høstes både menneskelige og økonomiske gevinster ved en bredere social indsats, påpeger han.

Sammenhæng

VIVE-analysen viser i modsætning til tidligere undersøgelser, hvordan de socialt udsatte danskere bruger velfærdssystemet samlet set. Tidligere undersøgelser har vist, hvordan fx stofmisbrugere bruger misbrugsbehandlingen, eller hvordan hjemløse borgere bruger herberger. Men der har manglet en samlet viden om, hvordan indsatser og ydelser bruges på tværs af velfærdssystemet, og hvordan det hænger sammen med graden af borgernes udsathed.

Analysen viser, at de 280.000 udsatte danskere i perioden 2010-2014 i alt har fået ydelser for 41 mia. kr. om året. Det svarer til knap 150.000 pr. borger.

Lidt over halvdelen af pengene gik til overførselsindkomster, mens mere end halvdelen af de resterende ca. 20 mia. kr. gik til indsatser uden for det sociale område – fortrinsvis i sundhedssystemet.

Analysen viser da også samtidig, at gruppen af udsatte bruger sundhedsvæsenet i langt højere grad end danskerne generelt. I løbet af 2014 var således 8 pct. af alle 40-59-årige danskere fx indlagt på et sygehus for at få behandlet en fysisk sygdom.

For gruppen af udsatte i samme aldersgruppe var andelen 45 pct.

Så mens relativt få af de udsatte modtager individuel

social støtte, er de altså stærkt overrepræsenteret i sundhedsvæsenet, og det er bl.a. det, der får Lars Benjaminsen til at pege på, at meget tyder på, at der kan være store gevinster i at investere socialt:

– Vi kan ikke med denne undersøgelse sige, at der er en sammenhæng mellem de to forhold, men det er ikke urimeligt at formode, at behovet for fx somatiske indlæggelser ville være mindre i den her gruppe, hvis de sociale indsatser var mere udbredte, konstaterer han.

Tænk det sammen

Undersøgelsen viser desuden, at alene de 20.000 mest udsatte danskere samlet betød udgifter for ca. 6 mia. kr. – eller 300.000 pr. borger pr. år. Og her er der tale om borgere, der ofte har dobbelt diagnoser med både psykiske lidelser og misbrugsproblemer.

Og den viser, at omkring halvdelen af alle de danskere, der står uden for arbejdsmarkedet, har netop psykiske lidelser eller misbrugsproblemer. Men også blandt de borgere, der har komplekse problemer, er der nogle, der holder fast i en tilknytning til arbejdsmarkedet. Og det kalder på opmærksomhed, mener Lars Benjaminsen:

– Der er behov for at sammentænke de sociale og beskæftigelsesrettede indsatser, så man kan hjælpe flere af de udsatte borgere, der i dag står uden for arbejdsmarkedet, med at få et arbejde, siger han.

Endelig viser analysen også, at der er en markant højere andel i flere af de udsatte grupper, der har været i fængsel i perioden. Det gælder særligt i den yngre aldersgruppe: 29 pct.

i gruppen af 18-39-årige misbrugere med komplekse problemer var således på et tidspunkt i løbet af 2014 i fængsel, mens det samme gælder 24 pct. blandt psykisk syge misbrugere med komplekse problemer i samme aldersgruppe.

Mere helhed

Undersøgelsen, der er finansieret af Den A.P. Møllerske Støttefond, har ud over talanalyse også en kvalitativ del, som er lavet af Nanna Mik-Meyer, der er professor på CBS, og som udkom i januar i år i bogform under titlen 'Fagprofessionelles møde med udsatte klienter'.

Her peger Nanna Mik-Meyer på, at der er en markant og uhensigtsmæssig opsplitning af indsatserne over for de udsatte grupper – både de sociale, de behandlingsmæssige og de beskæftigelsesrettede indsatser. Problemet er bl.a., at de forskellige 'systemer hver især arbejder ud fra forskellige og ofte uforenelige tilgange, der skaber modsætninger og dilemmaer i indsatsen for borgeren'.

Og – hedder det i sammenfatningen af de to undersøgelser – så giver de 'samlet set et billede af, at de udsatte borgere ofte benytter indsatser og ydelser i mange forskellige dele af velfærdssystemet, samtidig med at indsatsen ofte opleves som fragmenteret og usammenhængende. Derved tegner undersøgelsen i særdeleshed et potentiale for at styrke de typer af indsatser, der kan bidrage til at skabe mere helhed og sammenhæng i den samlede indsats for borgeren'. ■

Læs mere om undersøgelsen via www.kortlink.dk/u9xg

SOMMERFERIE

NYD FERIEEN – OG KOM GODT RETUR

Sommerferien nærmer sig – og måske er du en af dem, der ihærdigt forsøger at få arbejdsbunken reduceret, inden du trækker stikket. Janne Skakon, erhvervspsykolog og ekstern lektor ved Institut for

Psykologi på Københavns Universitet, har forsket i bl.a. psykosocialt arbejdsmiljø, stress og trivselsfaktorer. Hun giver her ni gode råd til, hvad du skal gøre – og ikke gøre – før, under og efter ferien

Af Tina Løvbom Petersen, tln@sl.dk · Illustration: Colourbox

Før du går på ferie

Når du forbereder dig på at skulle være væk fra jobbet i en periode, er det vigtigt, at du får gearret ned i god tid – ikke bare dagen før feriestart. Få et overblik over de opgaver, der ligger hos dig, og få afsluttet de opgaver, du kan, eller overlevér dem til kolleger. Det vil give dig bedre mulighed for mentalt at kunne koble af i ferien frem for at bruge tid på at spekulere på og ærgre dig over løse ender.

Ønsk hinanden god ferie på arbejdspladsen. Ved helt konkret at sige god ferie til hinanden markerer I, at ferie også er en vigtig del af arbejdslivet, som er både godt og nødvendigt bl.a. for at kunne vende tilbage med fornyet energi. At liste afsted på ferie er en dårlig idé – I skal gå *all in* og ønske hinanden god ferie ud fra et ærligt hjerte.

Mens du holder ferie

Planlæg mindst tre sammenhængende ferieuger (det har du ret til ifølge ferieloven, *red.*). Det giver dig de bedste muligheder for helt at koble fra hverdagen.

Vær offline fra arbejdet i ferietiden og lav en aftale kolleger imellem, at når I har ferie, så har I helle. Hvis du fx er på Facebook med dine kolleger, vil din hjerne hurtigt indstille sig på at tænke arbejdsmæssige tanker. Bestræb dig i stedet på at være nærværende med dem, du er til stede med.

Lav noget, du holder af – og gør det med dem, du holder af. Ferie skal først og fremmest være en rar oplevelse, hvor du genoplader de mentale og sociale batterier. Ligesom social støtte og relationer er vigtige på arbejdet, er de det også på ferien. Gode og nære relationer giver både livskvalitet og er livsforlængende – så brug ferien til at dyrke gode venner og gode relationer uden den styring, der er i arbejdslivet.

Efter ferien

Tillad dig selv ikke at være i arbejdsmæssig topform på dag ét – og accepter, at det tager tid at lande efter en ferie. En typisk faldgrube er, at du føler, du skal indhente en masse og derfor kører for hurtigt på. Men det er hverken effektivt eller smart i længden – så tag dig tid til at spore dine tanker tilbage på arbejde og genfinde dit fokus på opgaverne.

Overarbejde er *no go*. Lad være med at kræve alt for meget af dig selv lige efter ferien. Prøv evt. også at fordele nogle fridage, så du gør arbejdsugen kortere – og spørg dig selv, om det nødvendigvis er en mandag, du skal vende tilbage efter ferien.

Husk de gode ferieminder. En god måde at tanke op på er at holde nogle små pauser de første arbejdsdage, hvor du bruger et par minutter med lukkede øjne eller ved at kigge ud af vinduet – og på den måde genbesøger nogle af de gode oplevelser fra ferien.

Bring din ferie ind i arbejdslivet ved at dele dine ferieminder med kollegerne. Ligesom stress og travlhed smitter, smitter positiv stemning også på arbejdspladsen. Det giver energi og overskud og bidrager til, at vi kommer lidt tættere på hinanden som mennesker.

LÆSERBREV

Lærerne kunne reelt kun stemme 'ja'

Af Teit Würtz

Da forbundet ikke har fundet det nødvendigt at oplyse om følgende, gør jeg det hermed – desværre for sent til at få indflydelse på afstemningsresultatet om OK 2018.

Det er sådan, at lærere i Socialpædagogerne stemmer i Socialpædagogerne. Dvs. vi får ikke direkte mulighed for at øve indflydelse på afstemningen om vores arbejdstidsaftale. Derfor meddeler Socialpædagogerne efter afstemningen LC (som jo reelt forhandler for os), hvor mange lærere, der har stemt, så vi kan indgå i LC-puljen. LC får altså at vide, hvor mange lærere, der har stemt, men ikke hvad de har stemt. Det sidste bliver afgjort af, hvordan det samlede resultat i Socialpædagogerne bliver. Hvis man opstiller et

eksempel, kan det blive helt grotesk, hvor lidt indflydelse vi har på vores egen arbejdstidsaftale på grund af det tvungne medlemskab hos Socialpædagogerne.

Fx: Vi antager, at der er 200 lærere, der stemmer, og at alle stemmer 'nej' (for eksemplets skyld). Den samlede afstemning hos Socialpædagogerne ender fx med 75 pct. ja og 25 pct. nej. Vi vil så indgå i LC-afstemningens resultat med den faktor. Konkret betyder det (i eksemplet), at de 200 lærere, der stemte 'nej', vil indgå med 150 ja-stemmer og 50 nej-stemmer (75/25 pct.) i afstemningen om vores arbejdstid, selvom alle 100 pct. stemte 'nej'. Det er ikke rimeligt!

Så hvis man antager, at Socialpædagogerne i højere grad stemmer 'ja' end resten af LC – og det er jo nok sandsynligt – bør man undlade at stemme. Det er en oplysning, som forbundet

burde have meldt ud til lærerne inden afstemningen. Reelt har man som lærer i Socialpædagogerne formodentlig ikke mulighed for at stemme 'nej', da resten af medlemmerne formodentlig stemmer massivt 'ja'.

Dette understøtter efter min mening det synspunkt, at lærerne skal over, hvor de hører hjemme (i Danmarks Lærerforening), og at Socialpædagogerne skal lade lærerne stemme om, hvem der skal have forhandlingsretten over lærere, der arbejder på institutioner med intern skole (som tidligere var amtsinstitutioner).

Så, Benny Andersen m.fl., hold nu op med at fokusere på de få kontingentkroner, som lærerne indbringer foreningen, og lad lærerne gå til en forening, som beskæftiger sig med undervisning og lærere. ■

Kære Teit

Af Benny Andersen, forbundsformand, Socialpædagogerne
Tak for dit indlæg her i Socialpædagogen og den løbende mailudveksling under afstemningsperioden, som jeg ved, at du har haft med dels din kreds og dels forbundssekretariatet, hvor du har givet udtryk for din utilfredshed med afstemningsmetoden i forbindelse med OK18.

Som du ved, stemmer medlemmer af Socialpædagogerne samlet om resultatet for OK 2018.

Det betyder, at der ikke sondres mellem hvilken overenskomst, man er omfattet af, når der skal stemmes om resultatet. Alle medlemmer er således stillet ens i forbindelse med afstemningen, hvilket også er tilfældet for dit område og den overenskomst, du er omfattet af.

Afstemningsmetoden for OK 2018 er fuldstændig identisk med tidligere afstemninger om overenskomstresultaterne for medlemmer af Socialpædagogerne, og der er ikke sket

ændringer heri. Vores aftale med LC om organiseringen af afstemningen er ligeledes tilrettelagt på samme måde som tidligere.

Dit eksempel på, hvordan en afstemning kunne forløbe, er ikke isoleret til en særlig medlemsgruppe, men en konsekvens af at være en del af et demokratisk fællesskab, hvor alle medlemmer stemmer om det samlede resultat uden skelen til hvilken overenskomst, man er omfattet af.

Der vil altid kunne opstilles eksempler på områder, hvor en gruppe medlemmer mener, at netop resultatet for dem ikke er særligt godt eller ikke tilfredsstillende – og som gerne under en afstemning vil give udtryk for dette. Det er sundt, og det er et udtryk for engagement og en del af en demokratisk proces, hvor flertallet afgør det samlede resultatet for afstemningen.

Jeg er personligt glad for den markant øgede deltagelse i afstemningen om overenskomstresultatet sammenlignet med tidligere afstemninger. En stemmeprocent på 51,5 på det kommunale område og 57,3 på det regionale område ser jeg som udtryk for stor bevågenhed og interesse fra vores medlemmers side omkring overenskomstvilkårene. Og det er selvfølgelig glædeligt, at over 90 pct. har stemt ja til de forhandlede resultater.

Jeg noterer mig også, at LC har haft stor tilslutning til de indgåede overenskomstaftaler, og med 74,6 pct. ja-stemmer tager jeg det som udtryk for, at også lærerne er tilfredse med det opnåede resultat. Jeg konstaterer, at det resultat, Socialpædagogerne har meddelt LC om afstemningen for lærere organiseret hos os, matcher LC's afstemningsresultat – nemlig et ja til det indgåede overenskomstresultat.

Men vi er opmærksomme på dine indspark og indlæg i debatten og vil tage dem med os i det fremadrettede arbejde. ■

Formanden på facebook

Bliv ven med Benny Andersen

www.facebook.com/forbundsformanden

LANDSRETSDOM

Sygemeldte må ikke trækkes i løn

Hvis man som sygemeldt har ret til fuld løn, så gælder det, uanset om arbejdsgiver får refusion i form af sygedagpenge fra staten eller ej. Det fastslår landsretten nu i en principiel dom, som Socialpædagogerne har ført på vegne af et medlem

Af Malene Dreyer, mad@sl.dk

En socialpædagog kan nu ånde lettet op, efter at landsretten har fastslået, at det var forkert, da hendes arbejdsgiver trak hende i løn, mens hun var sygemeldt.

Allerede i juni sidste år var sagen om den sygemeldte social-

pædagog for byretten i Nykøbing Falster. Byretten fastslog, at det var uberettiget, at Vordingborg Kommune, som var medlemmets arbejdsgiver, havde trukket hende i løn under sygdom. Kommunen ankede imidlertid dommen til landsretten, som nu har stadfæstet byrettens afgørelse og dermed fastslår, at det ikke er lovligt at trække medarbejdere i løn under sygdom – dagpengerefusion eller ej.

Afgørelsen glæder Benny Andersen, Socialpædagogernes formand:

– Nu er det slået fast med syvtommersøm, at retten til løn under sygdom ikke kan gradbøjes. Medlemmets overenskomstsikrede ret til løn er uafhængig af, om kommunen får refusion, og sådan skal det også være, især når man som sygemeldt kan befinde sig i en særlig udsat situation.

Sagen opstod, da socialpædagogen under sin sygemelding ikke fik udfyldt et oplysnings-skema fra kommunen rettidigt og dermed mistede retten til sygedagpenge. Som konsekvens fik Vordingborg Kommune ikke refusion – normalt får arbejdsgiveren de penge, som den sygemeldte ellers ville få i sygedagpenge. Det fik kommunen til at modregne den manglende refusion i medlemmets løn, men det er ikke i orden. Det har først byretten i Nykøbing Falster og nu også Østre Landsret slået fast.

Dommen er principiel og kan få betydning for andre lønmodtagere fremover, forklarer advokat Maria Rasmussen, som på Socialpædagogernes vegne har ført sagen for medlemmet:

– Det er en principiel sag og en vigtig afgørelse, som slår fast, at arbejdsgiver ikke kan trække

én i løn efter forgodtbefindende, når overenskomsten giver ret til fuld løn under sygdom.

– Vi kan alle forestille os, hvordan det må være at miste halvdelen af vores månedsløn, men nu kan lønmodtagere ånde lettet op, siger Maria Rasmussen.

Nu kan medlemmet omsider få udbetalt det beløb på knap 23.000, som kommunen skylder hende.

– Min klient er meget glad og lettet nu. Det har været et meget opslidende forløb, siger Maria Rasmussen. ■

Socialpædagogen har været i kontakt med KL for at få en kommentar til dommen. KL ønsker dog ikke at udtale sig, før de har haft lejlighed til at vurdere dommens begrundelser nærmere og drøftet afgørelsen med Vordingborg Kommune.

BOSTØTTE

Gruppeindsatser kortlagt

Bostøtte via gruppeindsatser kan give god mening, viser ny undersøgelse

Af Jens Nielsen, jni@sl.dk

Er det en god idé at give en del af bostøtten i en gruppeindsats? En indsats, hvor borgeren i stedet for støtte i eget hjem bliver en del af en gruppe, der i et dagcenter eller på et værested træner fx sociale færdigheder eller arbejder med

misbrugsproblematikker eller med at styre økonomi?

Det har VIVE nu kigget nærmere på i en undersøgelse, der er lavet for Socialstyrelsen, og som har kortlagt de virksomme elementer i 27 forskellige gruppeindsatser.

Kortlægningen viser, at der er to elementer, der virker på tværs af målgrupper, og ud over de to fælleselementer er der 27 kerneelementer, der har vist sig at gøre god gavn for borgerne i de respektive indsatser.

Det er borgere med psykiske vanskeligheder, funktionsned-

sættelser eller alvorlige sociale problemer, der kan få tildelt socialpædagogisk bistand efter servicelovens § 82 og § 85, der har deltaget i gruppeindsatserne.

Nu har man i kortlægningen kigget på, hvad det mere præcist er, der virker i indsatserne. Og fælleselementerne, der som nævnt viste sig at have god effekt på tværs af flere indsatser eller målgrupper, er mindfulness og kognitiv adfærdsterapi. Både borgere med milde depressionssymptomer og hjemløse misbrugere kan have glæde af gruppebaseret mindfulness,

mens borgere med væsentlige psykiske problemer og hjemløshed kan blive hjulpet af kognitiv adfærdsterapi via gruppeforløb, viser undersøgelsen.

Undersøgelsen er ledsaget af et 'katalog' over indsatserne, der dels giver et overblik over de 27 indsatser, og dels giver en overordnet beskrivelse af metoderne. Ude i kommunerne kan man på den måde bruge kortlægningen til at tilrettelægge bostøtte i gruppeforløb. ■

Download undersøgelsen via www.kortlink.dk/ua9q

PÆDAGOGUDDANNELSEN

Det er et skridt på vejen til at tage pædagoguddannelsen alvorligt og anerkende den på lige fod med andre tilsvarende uddannelser. [...] Der skal naturligvis være et højt fagligt niveau, fordi pædagoger i sidste ende får et så vigtigt arbejde

Marie Sonne, næstformand, Socialpædagogerne

Mødepligt skal løfte uddannelsen

Bedre studieteknik, fagligt vanskeligere prøver og mødepligt er blandt initiativerne i ny handleplan, der skal forbedre kvaliteten af pædagoguddannelsen. Socialpædagogerne hilser dem velkommen

Af Marie Dissing Sandahl, mds@sl.dk

Ni konkrete initiativer søsættes allerede i år og næste år for at give pædagoguddannelse det faglige løft, som kritikere har ment, den trængte til. Der kan bl.a. indføres mødepligt, mere fagligt krævende prøver og et skrapere bedømmelsesgrundlag for prøverne. Desuden skal de studerende på uddannelsens første år rustes bedre til at tage en videregående uddannelse, og det skal gennem undervisningens tilrettelæggelse gøres tydeligere, at uddannelsen er et fuldtidsstudium.

Sådan lyder det i en ny handleplan fra den følgegruppe for pædagoguddannelsen, som blev nedsat i efteråret 2017 for at løfte kvaliteten. Og de nye initiativer falder i god jord hos Marie Sonne, næstformand i Socialpædagogerne.

– Der er god fornuft i handleplanen, for den gør noget ved nogle bekymringer ved uddannelsen, som vi også deler. Handleplanen justerer rammerne for uddannelsen, så kvaliteten kan løftes, siger hun.

Det er især de elementer i handleplanen, der er med til at øge de studerendes studiekompetencer og anerkendelsen af pædagoguddannelsen i samfundet, som Marie Sonne mener, er både positive og nødvendige tiltag.

– Det er et skridt på vejen til at tage pædagoguddannelsen alvorligt og anerkende den på lige fod med andre tilsvarende uddannelser. Det er en meget vigtig uddannelse, og den skal profileres ordentligt. Der skal naturligvis være et højt fagligt niveau, fordi pædagoger i sidste ende får et så vigtigt arbejde. Så det faglige niveau skal selvfølgelig matche det ansvar, man får i sit arbejde, siger Marie Sonne.

PLS positiv, men...

Også hos PLS, de studerendes landsorganisation, er der anerkendende nik til udspillet:

‘Der er helt klart positive tanker i anbefalingerne, men der er også steder, hvor følgegruppen rammer helt forbi målet’, skriver PLS i en kommentar.

På den positive side tæller fx anbefalingen af længere forløb på 1. år. Det kan give rum til, at

de studerende kan fordybe sig i det, de brænder for, og har tid og mulighed for at reflektere. Det er der brug for som pædagogstuderende, og det er der brug for som uddannet pædagog’, noterer PLS.

Til gengæld er PLS ‘mere uforstående’ over for indførelsen af mødepligt gennem hele det første år.

‘Vi er generelt imod mødepligt på pædagoguddannelsen, da vi som studerende er voksne mennesker, der godt kan varetage at gå på en videregående uddannelse’, hedder det.

Men PLS glæder sig over, at ‘der er fokus på et løft af pædagoguddannelsen’:

‘Det forpligter både professionshøjskolerne og ministeriet på at implementere de nye tiltag, og det sætter fokus på en styrket pædagoguddannelse. Dog er det altid sådan med tiltag, at de kræver de rette ressourcer [...] I PLS ved vi, at der må og skal sættes flere ressourcer af til pædagoguddannelsen, hvis den reelt skal have det kvalitetsløft, der er tiltænkt og som der bliver talt om i flæng’, skriver PLS. ■

Ni konkrete initiativer

Følgegruppens i handleplan omfatter disse ni initiativer:

- Synliggørelse af fuldtidsstudier (40 timer ugentligt i studerendes ugeplaner).
- Øgede studiekompetencer gennem studiestartsundervisning og tilrettelæggelse af uddannelsen – første fase.
- Ny tilrettelæggelse af grundfagligheden (1. del af studiet).
- Kortlægning af omfanget af aflyste timer og erstatningstimer.
- Tidligere udprøvning.
- Mødepligt til planlagt undervisning i grundfagligheden.
- Mere krævende prøver.
- Skærpelse af bedømmelsesgrundlaget.
- Udvikling af best practice for studiedagene.

Kilde: Uddannelses- og Forskningsministeriet.

SLA-GENERALFORSAMLINGER 2018

Indkaldelse til lokale generalforsamlinger i SLA

Hovedbestyrelsen i Socialpædagogernes Landsdækkende Arbejdsløshedskasse indkalder hermed til lokale generalforsamlinger. Dagsorden ifølge vedtægterne. Dato, tid og sted oplyses herunder

På hovedbestyrelsens vegne
Michael Madsen, formand

Nordjylland

**Torsdag den 23. august
kl. 9.00**

Sted: Socialpædagogerne,
Skansevej 90B, 9440 Nørresundby

Midt- og Vestjylland

**Fredag den 31. august
kl. 15.30**

Sted: Socialpædagogerne,
Birk Centerpark 4, 7400 Herning

Østjylland

**Fredag den 28. september
kl. 16.00 – 18.00**

Sted: Socialpædagogerne,
Søren Frichs Vej 42C, 8230 Åbyhøj

Syddjylland

**Torsdag den 30. august
kl. 15.30**

Sted: Socialpædagogerne,
Vestkraftsgade 1, 6700 Esbjerg

Lillebælt

**Mandag den 3. september
kl. 16.00**

Sted: Socialpædagogerne,
Danmarksgade 16, 5000 Odense C

Storstrøm

**Tirsdag den 4. september
kl. 15.30 – 16.30**

Sted: Hollænderhaven,
Fuglebakken 3, 4760 Vordingborg

Midtsjælland

**Onsdag den 12. september
kl. 19.45 – 19.50**

Sted: Socialpædagogerne,
Nørregade 8, 4100 Ringsted

Nordsjælland

**Onsdag den 26. september
kl. 15.00 – 16.00**

Sted: Frederiksborgcenteret,
3400 Hillerød

Bornholm

**Torsdag den 4. oktober
kl. 16.00**

Sted: Socialpædagogerne,
Storegade 38, 3700 Rønne

Storkøbenhavn

**Torsdag den 20. september
kl. 16.00**

Sted: Socialpædagogerne,
Hejrevej 43, 4., 2400 København NV

Indkaldelse til Socialpædagogernes 19. ordinære kongres den 13.-15. november 2018

Den 13.-15. november 2018 afholder Socialpædagogernes Landsforbund kongres på Best Western Nyborg Strand, Østerøvej 2, 5800 Nyborg. Kongressen åbnes tirsdag den 13. november kl. 10.30 og forventes lukket torsdag den 15. november kl. 13.

Kongressen indkaldes efter vedtægtsbestemt dagsorden med følgende punkter:

1. Åbning af kongressen
2. Navneoprøb
3. Valg af dirigenter
4. Fastsættelse af kongressens forretningsorden
5. Valg af stemmetællere og referenter
6. Beretning fra hovedbestyrelsen
7. Indkomne forslag
8. Fremtidig virksomhed
9. Valg:
 - a) Forbundsformand
 - b) Forbunds næstformand
 - c) Forbunds næstformand
 - d) Forbundskasserer
 - e) Kandidat(er) til a-kassens daglige ledelse
10. Valg af kritiske revisorer og suppleanter for disse
11. Afslutning

Udover formandens beretning og beretningsdebatten skal kongressen blandt andet beslutte forbundets politiske fokusområder for 2019-2020, vedtage de økonomiske retningslinjer for 2020-2021 samt de frikøbtes lønninger og behandle eventuelle organisatoriske og vedtægtsmæssige forslag. Kongressen afsluttes med valg til de poster, der fremgår af dagsordenens punkt 9 og 10.

If. vedtægternes § 16, stk. 3 skal forslag fra kongresdelegerede, der ønskes behandlet på kongressen, være forbundssekretariatet i hænde senest mandag den 8. oktober 2018 kl. 12.00. Forslag skal være forsynet med navn og medlemsnummer/medlemmets cpr. nr.

Kongresdelegationen udgøres af medlemmer valgt på kredsgeneralforsamlingerne og forbundets forretningsudvalg. Kongressen er desuden åben for ordinære medlemmer, der for egen regning ønsker at overvære kongressens forhandlinger.

ANBRAGTE BØRN

Syv ud af ti plejebørn modtager støtte

Børn i familiepleje har ofte udfordringer, der betyder, at de har behov for behandling eller støtte; knap syv ud af ti modtager en støtteforanstaltning under anbringelsen, viser en ny undersøgelse fra VIVE

Af Malene Dreyer, mad@sl.dk

Et flertal af de børn og unge, der anbringes i familiepleje, får en eller anden form for støtte, viser en ny undersøgelse fra VIVE. Det kan fx være psykologhjælp, støtte i skolen eller en specialskoleplads. Men selvom 68 pct. af børnene modtager støtte, dækker det tilsyneladende ikke behovet: Halvdelen af plejefamilierne vurderer, at støtten ikke er tilstrækkelig. Der

er især utilfredshed blandt de plejeforældre, hvor barnet ikke modtager nogen form for støtteforanstaltning.

At mange anbragte børn får støtte kommer ikke bag på Socialpædagogens næstformand, Verne Pedersen:

– Vi ved, at mange af de børn, der i dag bliver anbragt i familiepleje, har store udfordringer. Det er ikke længere ‘naboens datter’, der kommer i familiepleje, men børn og unge med omfattende vanskeligheder, som fx psykiatriske diagnoser. Derfor skal de naturligvis have den støtte, hjælp og behandling, de har brug for.

Forskel på kommunerne

Omfanget af støtteforanstaltninger svinger markant fra kommune til kommune. I nogle kommuner er det kun omkring 20 pct. af børnene og de unge i undersøgelsen, der modtager støtte i skole og daginstitution, mens det i andre kommuner

gives til over 50 pct. af de plejeanbragte børn og unge, der er med i undersøgelsen.

‘Disse forskelle kan hænge sammen med forskelle i de vanskeligheder, de plejeanbragte børn og deres forældre har i de enkelte kommuner, men nogle af forskellene kan også skyldes forskelle i kommunernes økonomiske rammer, adgang til støtteforanstaltninger i nærområdet samt kommunernes politik på området’, konkluderes det i rapporten.

Problemer med trivlsen

Et andet påfaldende resultat af undersøgelsen er, at halvdelen af børnene i plejefamilier trives dårligt. Det viser en såkaldt funktions- og adfærdstest SDQ (Strength and Difficulties Questionnaire), som plejefamilierne har udfyldt. Den placerer 43 pct. i kategorien ‘dårlig trivsel’. Spørger man derimod familieplejerne og sagsbehandlere direkte til barnets trivsel,

lyder det, at ca. 70 pct. trives udmærket eller stortrives, mens ca. en fjerdedel vurderes at have nogenlunde trivsel. Resultaterne peger dermed i hver sin retning alt efter, hvordan trivlsen måles.

I rapportens sammenfatning konkluderes det, at plejebørn er en meget uensartet gruppe bestående dels af børn og unge med få trivsels- og adfærdsvanskeligheder, som har været anbragt i den nuværende plejefamilie i mange år, og dels af børn og unge med store trivsels- og adfærdsvanskeligheder, som har et mere kompliceret anbringelsesforløb, og som har haft flere forskellige anbringelser bag sig.

‘Det er derfor åbenlyst, at man i den videre forskning skal være opmærksom på den store heterogenitet, denne gruppe er præget af’, står der i VIVE-rapporten. ■

Læs mere og download rapporten via www.kortlink.dk/9tk

MEDLEMSFORDELE

Nyuddannet? Så er forsikringen gratis

Dimittender kan få et års gratis indboforsikring hos Alka, der også dækker identitetstyveri

Af Lea Holtze, lhe@sl.dk

Er den sidste eksamen ved at være vel overstået? Eller er du i fuld gang med studiet og er begyndt at overveje tiden efter den sidste aflevering?

Så er du en af dem, der kan få gavn af et tilbud til studerende og dimittender, der er medlemmer af Socialpædagogerne.

Forsikringsselskabet Alka tilbyder nemlig et års gratis indboforsikring til nyuddannede, hvis du fortsætter som medlem af forbundet og slår til senest seks måneder fra din dimittenddato.

Alkas indboforsikring er blevet kåret som ‘Bedst i test’ af Magasinet Tænk Penge og

dækker alt indbo – også cykel, mobil og computer. Man skal ikke beregne og opgive værdien af sit samlede indbo, som man ofte skal i andre forsikrings-selskaber, og den dækker også pludselige og uventede skader. Fx hvis man taber sine briller, så de går i stykker.

Forsikringen tager også højde for noget, som flere og flere desværre oplever, nemlig identitetstyveri på nettet. Det betyder, at man er dækket, hvis kriminelle

bruger ens identitet til at oprette kreditkort, ansøge om lån eller købe varer i ens navn.

Forsikringen inkluderer også en ansvarsforsikring, der dækker, hvis man forvolder skade på andre eller på andres ting.

Har du allerede en indboforsikring, kan du alligevel få noget ud af Alkas tilbud i form af et gavekort på 1.000 kr., som kan bruges i Alkas gavekortshop. ■

Læs mere på alka.dk/tillykkesl

HER SKAL DU HENVENDE DIG

KREDSE

BORNHOLM

Storegade 38, 3700 Rønne
Tlf. 7248 6650 – fax 7248 6660
bornholm@sl.dk
www.sl.dk/bornholm

Åbningstid: mandag lukket,
tirsdag-fredag 9.00-14.00.

Kredsformand: Bitten Sohn Thomsen.

Jobkonsulent: 7248 6964 / 7248 6960

LILLEBÆLT

Danmarksgade 16, 5000 Odense C
Tlf. 7248 6400 – fax 7248 6450
lillebaelt@sl.dk
www.sl.dk/lillebaelt

Åbningstid: mandag, tirsdag og onsdag
9.30-15.00 (middagslukket 12.30-13.00).
Torsdag 13.00-16.00. Fredag 9.30-13.00.

Kredsformand: Hanne Ellegaard.
Mobil: 4086 6854. Tlf. privat: 7282 2028.

Jobkonsulent: 7248 6957 / 7248 6955

MIDT- OG VESTJYLLAND

Birk Centerpark 4, 7400 Herning
Tlf. 7248 6200 – fax 7248 6220
midtogvestjylland@sl.dk
www.sl.dk/midtogvestjylland

Telefontid: mandag 9.00-15.00, tirsdag og
onsdag 9.00-13.00 og torsdag 12.00-16.00.
Personligt fremmøde gerne efter aftale

Kredsformand: Peter Sandkvist.
Mobil: 2045 2614.

Jobkonsulent: 7248 6946

MIDTSJÆLLAND

Nørregade 8, 4100 Ringsted
Tlf. 7248 6550 – Fax 7248 6570
midtsjaelland@sl.dk
www.sl.dk/midtsjaelland

Åbningstid: Mandag til torsdag 9.00-15.00,
lukket 12.00-12.30. Fredag 9.00-12.00.

Kredsformand: Jan Vium.

Jobkonsulent: 7248 6965

NORDJYLLAND

Skansevej 90B, 9400 Nørresundby
Tlf. 7248 6100 – fax 7248 6120
nordjylland@sl.dk
www.sl.dk/nordjylland

Åbningstid: Mandag, tirsdag og torsdag
9.00-15.00 (frokostlukket 12-12.30).
Onsdag og fredag 9.00-12.00.

Kredsformand: Peter S. Kristensen
Tlf. privat: 9883 8700.

Jobkonsulent: 7248 6944

NORDSJÆLLAND

Roskildevvej 10B, st., 3400 Hillerød
Tlf. 7248 6600 – fax 7248 6620
nordsjaelland@sl.dk
www.sl.dk/nordsjaelland

Åbningstid: mandag, onsdag og torsdag
10.00-14.00, tirsdag 10.00-17.00,
fredag 10-12.

Kredsformand: Karen Holte.
Mobil: 2011 2507

Jobkonsulent: 7248 6964 / 7248 6960

STORKØBENHAVN

Hejrevej 43, 4., 2400 København NV
Tlf. 7248 6700 – fax 7248 6720
storkoebenhavn@sl.dk
www.sl.dk/storkoebenhavn

Åbningstid: Alle hverdage 9.00-12.00
samt torsdag tillige 12.30-15.30.

Kredsformand: Lars Petersen.
Mobil: 2217 9706.

Jobkonsulent: 7248 6964 / 7248 6960

STORSTRØM

Kæppgårdsvej 2A, 4840 Nr. Alslev
Tlf. 7248 6500 – fax 7248 6510
storstroem@sl.dk
www.sl.dk/storstrom

Åbningstid: mandag 12.30-15.00, tirsdag
og onsdag 9.00-12.00 og 12.30-15.00,
torsdag 12.30-16.00, fredag 9.00-12.00 og
12.30-14.00.

Kredsformand: Lisbeth Schou.

Jobkonsulent: 7248 6965

SYDJYLLAND

Vestkraftgade 1, 2., 6700 Esbjerg
Tlf. 7248 6250 – fax 7248 6280
sydjylland@sl.dk
www.sl.dk/sydjylland

Åbningstid: mandag-onsdag 9.00-14.00,
torsdag 12.00-16.00, fredag 9.00-12.00.

Bestil tid til samtale. Medlemmer i Sønder-
jylland kan også aftale møde i Rødekrø.

Kredsformand: Finn Harald Rasmussen.
Mobil: 2230 6203.

Jobkonsulent: 7248 6954

ØSTJYLLAND

Søren Frichs Vej 42 C, 8230 Åbyhøj
Tlf. 7248 6300 – fax 7248 6350
oestjylland@sl.dk
www.sl.dk/oestjylland

Åbningstid: mandag-onsdag 9.00-14.00,
torsdag 12.00-16.00, fredag 9.00-13.00.

Kredsformand: Gert Landergren Due.

Jobkonsulent: 7248 6945

SOCIALPÆDAGOGERNES
LANDSFORBUND

Post til a-kassen, efterløns-, medlems-
og arbejdsskadeteamet skal sendes til
forbundshuset. Post til kredsen skal
sendes til kredskontorets adresse.

Forbundshuset

Brolæggerstræde 9, 1211 København K
Tlf. 7248 6000 / fax 7248 6001
sl@sl.dk / www.sl.dk

Åbningstid: mandag-onsdag 9.00-15.00,
torsdag 9.00-17.00, fredag 9.00-13.00.

Giro: vedr. kontingent: 4 02 39 51

SOCIALPÆDAGOGERNES
A-KASSE

Ved spørgsmål om arbejdsløshed og
dagpenge.

Hvis du ønsker at møde personligt frem på
et af vores a-kasse-kontorer, skal du blot
forinden ringe og aftale det med os.

Tlf. 7248 6010 / dagpenge@sl.dk

Åbningstid: mandag-onsdag 9.00-15.00,
torsdag 9.00-17.00, fredag 9.00-13.00.

Formand Michael Madsen
Mobil: 4093 4833

MEDLEMSTEAM

Ved spørgsmål om medlemskab,
kontingent og efterlønsbidrag.

Tlf. 7248 6030 / medlem@sl.dk

Åbningstid: mandag-onsdag 9.00-15.00,
torsdag 9.00-17.00, fredag 9.00-13.00.

Du er velkommen til at ringe. Men skriv,
hvis du vil meldes ind eller ud eller
overflyttes. Eller hvis du har ændringer i
navn og adresse eller ansættelsessted.
Husk at opgive dit personnummer.

ARBEJDSKADETEAM

Tlf. 7248 6040
arbejdsskade@sl.dk

Åbningstid: mandag-onsdag 9.00-15.00,
torsdag 9.00-17.00, fredag 9.00-13.00.

Se telefontider for de enkelte konsulenter
på www.sl.dk/arbejdsskade.

EFTERLØNSGRUPPE

Søren Frichs Vej 42 C, 8230 Åbyhøj
Tlf. 7248 6020 / fax 7248 6021
efterloen@sl.dk

Åbningstid: mandag-onsdag 9.00-15.00,
torsdag 9.00-17.00, fredag 9.00-13.00.

JOB- OG KARRIERE-
RÅDGIVNINGEN

Telefon: 7248 6060

Åbningstid: Hver mandag kl 14-17

Gratis telefonisk rådgivning om job og
karriere for forbundets medlemmer.

ØVRIGE ADRESSER

FORRETNINGSUDVALG

Forbundsformand
Benny Andersen
Nørregade 12, 2. th, 9000 Aalborg
Mobil: 4055 0982. Hjem: 9835 0413

1. forbundsnæstformand
Marie Sonne
Borupvej 55, Svennerup, 4683 Rønnede
Mobil: 2210 1728. Hjem: 5671 1032

2. forbundsnæstformand
Verne Pedersen
Hadrupvej 10, 8350 Hundslund
Mobil: 4064 0344

Forbundskasserer
Michael Madsen
Solvangen 38, 6715 Esbjerg N
Mobil: 4093 4833

PRESEKONTAKT

Presseansvarlig
Lise Møller Aarup
laa@sl.dk / mobil: 2423 5150

Enhedsleder for Kommunikation
Klaus Lange
kal@sl.dk / mobil: 3161 2787

SOCIALPÆDAGOGERNES
KLAGENÆVN

Hvis du mener, at der er begået fejl eller
forsømmelser ved behandling af din sag
– enten i kredsen eller i forbundet – kan
du få din klage behandlet af klagenævnet.
For at din sag kan blive behandlet,
skal du først have udnyttet det interne
klagesystem i Socialpædagogerne.
Læs mere under www.sl.dk/om-os

PÆDAGOGSTUDERENDES
LANDSSAMMENSLUTNING

Rosenvængets Allé 16, 3. sal,
2100 København Ø
Telefon: 3546 5880
www.p-l-s.dk
Åbningstid: mandag, tirsdag og torsdag
10.00-15.00.

PENSIONKASSEN

PKA A/S
Medlemsservice:
Tuborg Boulevard 3, 2900 Hellerup
Tlf. 3945 4540 – fax 3945 4546
pka@pka.dk / www.pka.dk
Åbningstid: mandag-torsdag 8.30-20.00,
fredag 9.00-15.00.
Åbningstid i juli: mandag-torsdag 8.30-
16.00, fredag 9.00-15.00.

TRIO

Plads til mangfoldighed

De er en krumtap på arbejdspladsen, TRIO'en bestående af leder, TR og AMR. Her kan du møde et TRIO-medlem og læse, hvad der driver hende i det daglige

Af Kit Lindhardt, nyhedsrum@sl.dk

Hvorfor blev du tillidsrepræsentant?

Hende, som var TR før mig, skulle gå af. Så var der forskellige kolleger, der prikkede til mig. Egentlig vidste jeg ikke rigtig, hvad det var at være tillidsrepræsentant, men når nu der blev prikket til mig, blev jeg nødt til at undersøge sagen. Jeg synes faktisk, at det lød rigtig spændende – det med at være bindeleddet mellem Socialpædagogerne, kollegerne og leder og være med til at styrke de faglige fællesskaber.

Hvordan synes du, du kan gøre en forskel i hverdagen som tillidsrepræsentant?

Grundlæggende kan jeg gøre en forskel ved at være medlemmernes advokat. Fx ved at tjekke kollegernes lønsedler for fejl. Jeg bringer også min rolle i spil i TRIO-samarbejdet, hvor vi bl.a. snakker trivsel og arbejdsmiljø, og så sætter jeg en stor ære i at være tilgængelig og til at få fat på. Jeg vil også rigtig gerne være en, der er med til at skabe de gode faglige fællesskaber, hvor der er plads til mangfoldigheden. Vi er en blandet flok, selvom vi har samme faglige baggrund. Vi har mange forskellige kompetencer, og nogle ved mere om noget end andre. Jeg synes, det er rigtig fedt, hvis

man kan bringe det ind i nogle faglige fællesskaber, så vi får mere glæde af hinandens viden.

Hvad er det vigtigste, du har oplevet, og som måske har ændret dig som tillidsrepræsentant?

Jeg synes, at alle de små erfaringer, jeg gør mig hele tiden, er med til at modne mig som TR. Men det har været noget helt særligt med hele forløbet omkring OK 2018, hvor jeg virkelig har været på hårdt arbejde som TR. Det har været en vildt spændende proces – både fordi jeg finder det fagpolitiske enormt interessant, og jeg kan rigtig godt lide det sammenhold og den solidaritet, der kom ud af det.

Jeg tog til TR-stormøder og andre OK-arrangementer for at være så meget på forkant som muligt, så jeg kunne opdatere og engagere mine kolleger. Jeg holdt selv et møde, hvor stort set alle mine kolleger dukkede op. Det var ret overvældende. Hele det forløb har jo gjort, at hvis jeg er TR næste gang, der skal forhandles overenskomst, så ved jeg nok lidt mere om hele spillet omkring forhandlingerne, forarbejdet osv., end jeg har vidst denne gang.

Hvad er det sidste, du har grinet af?

Jeg grinede faktisk af mig selv i går, da jeg skulle flyve hjem til Bornholm fra Fyn, for jeg har en ufattelig flyskræk. Da jeg var landet solidt på jorden igen, kunne jeg ikke lade være med at grine af, hvor fjollet det er, at jeg sidder og hyperventiler i 35 minutter, selvom jeg godt ved, at det hele jo ender godt. ■

Mød flere TRIO-medlemmer på fagbladets hjemmeside: socialpaedagogen.sl.dk/trio

BLÅ BOG

Helle Rottbøll, 42 år

Stilling og arbejdsplads: Hjemmevejleder på Vennepunktet, Bornholm. Tillidsrepræsentant siden sommeren 2016.